

LISTY UNIVERZITY OBRANY

ČERVEN 2010

Den dětí v „režii“ Univerzity obrany

V sobotu 29. května 2010 dopoledne se uskutečnil v prostorách kasáren Šumavská tradiční „Den dětí v posádce Brno“. Celá akce probíhala pod patronátem Univerzity obrany a ve spolupráci s vojenskými útvary brněnské posádky, Městskou policií Brno i dalšími civilními partnery. Oslavit Den dětí s vojáky přišla tisícovka lidí.

Nejen dětská návštěvníci mohli sledovat například společné ukázky Jednotky operativního zásahu Městské policie Brno a skupiny COMMANDOS Univerzity obrany, vystoupení Brněnského městského střeleckého sboru nebo ukázky boje zblízka MUSADO MCS, které předvedli studenti Univerzity obrany pod vedením instruktora Tomáše Novohradského. Děti i rodiče zaujaly ukázky výcviku služebních psů Městské policie Brno a vystoupení skupiny historického šermu SÍGRÍ. Divadelní soubor DRÁČEK zahrál dětem několik pohádek, z nichž největší úspěch měla pohádka O kohoutkovi a slepičce.

Děti měly možnost zúčastnit se také několika soutěžních disciplín a her: skákání na trampolíně a v pytli, malování na tělo, lovení rybiček, skládání puzzle, chození na chůdách, střílení balónků ze vzduchovek, házení míček na cíl, driblování, florbal, lezení, skluzavka a ježdění přes překážky na kole. Nejmenší ratolesti skotačily v nafukovacím hradu a se svými rodiči si mohli prohlédnout také vojenskou techniku jako například bojové vozidlo pěchoty, nákladní automobil Tatra T810-V, radiostanice RF 13, houfnici ráže 122 mm, ruční zbraně či prostředky balistické ochrany. K vidění byly také uniformy československých vojáků z druhé světové války a 80. let minulého století. Samozřejmě nechyběly stejnokroje současné Armády ČR.

Děti i rodiče byli s programem velmi spokojeni. „Líbí se mi celá organizace tohoto dne, máte to ze všech nejlépe připravené,“ řekla maminka 9leté Elišky, která se pochlubila svým úspěchem: „Moc se mi líbilo to střílení ze vzduchovky. Trefila jsem všechny balónky a mám za to obrázky.“

Velkou radost měl i 11letý Lukáš z Brna: „Nejvíce se mi líbilo střílení ze vzduchovky. Dostal jsem za to cenu. Zkusil jsem i lezení, ale táta mě pro jistotu jistil.“ Prohlídka zbraní a zásah skupiny COMMANDOS, to nejvíce zaujalo 13letého Marka: „Moc se mi líbilo, jak přijela auta s policisty a vojáky a zadrželi ty pachatele. Taký bych to rád zkusil. Nasbíral jsem si i pár nábojnic, ale jsou ještě horké.“

Dětský den byl pro děti skutečným zážitkem. Všichni návštěvníci se těšili z mnoha představení i pěkného počasí, které vydrželo celé zábavné dopoledne.

Text: pprap. Jiřina Polcrová
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 6 / číslo 7
akademický rok 2009/2010

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
MO ČR – PIC
(Prezentační a informační
centrum, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6)

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje PIC MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 18. 6. 2010
Číslo 7 vyšlo: 1. 7. 2010

Z OBSAHU

Jihomoravský kraj ocenil
Univerzitu obrany 3

Představujeme vám
partnerské organizace UO
10-18

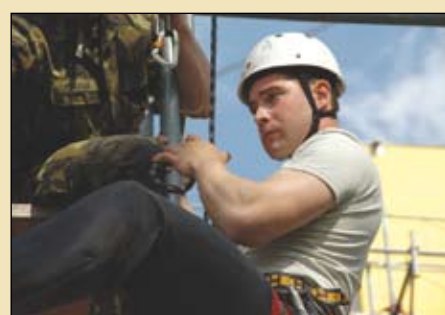

Mezinárodní vědecká soutěž
studentů vojenských škol 5

Rozhovor s akrobatickým
pilotem Martinem Šonkou 21

Pracovní schůzka na téma
Military Erasmus 6

Mezinárodní cvičení BŘEZINA
na Univerzitě obrany 28

EDITORIAL

A tenhle znáte?

Když jsem se na sklonku dubna potkal s naším panem rektorem na vídeňském vlakovém nádraží, vytanul mi na mysl prastarý vtíp: „Potkali se dva ředitelé ve vlaku.“ Dál je to trochu jako ve zprávách rádio Jerevan: tak jako tři mušketýři byli ve skutečnosti čtyři, tak my jsme se nepotkali dva, ale tři, protože s panem rektorem se vracel z Bukurešti pan děkan Holcner a to po strastiplné, více než dvacetihodinné cestě vlakem, zatímco já jsem se na ni právě chystal. Za tuto neobvyklou situaci mohla „popelová krize“, která na šest dnů ochromila letový provoz nad celou Evropou a připomněla nám, jak jsme proti rozmárům přírody bezmocní. Vzpomínám si,

jak jsme kdysi plánovali, že poručíme větru, dešti. Jsem rád, že tuto dobu máme za sebou, i když ruku na srdce: v takovýchto případech by to nebylo docela marné.

I když na druhou stranu: kdy se potkáte s panem rektorem v takovéto situaci? A snad jen malá poznámka na závěr: průměr trochu kulhá – za ředitele mohou být považováni jen první dva jmenovaní, nicméně jistě uznáte, že při komičnosti celé situace jsem si ho mohl dovolit.

Jo vy nechápete, kde je ten vtíp? No ředitelé přece vlakem nejezdí...

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
vedoucí studijního referátu

Ze zasedání Akademického senátu UO

Dne 19. května 2010 se v prostorách Univerzity obrany v Brně konalo řádné zasedání Akademického senátu UO.

Jako hosté se zúčastnili prorektor pro studijní a pedagogickou činnost UO prof. RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., a právník UO Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D. Jednání, které proběhlo v souladu se schváleným programem, zahájil předseda akademického senátu plukovník prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc.

Předseda akademického senátu podal informaci o jednání jeho předsednictva. V dalším jednání byl za 2. místopředsedu Akademického senátu Univerzity obrany zvolen člen předsednictva Radomír Saliger, Ph.D. (FEM). V souladu s programem zasedání byla senátem UO projednána a schválena Výroční zpráva o činnosti UO za rok 2009.

Senát svým usnesením zrušil rozhod-

nutí děkana Fakulty vojenských technologií, týkající se stipendií zahraničních studentů. Schválena byla 2. změna Studijního a zkušebního řádu UO. Senát vzal na vědomí informaci prorektora pro studijní a pedagogickou činnost prof. RNDr. Zdeňka Zemánka, CSc., o aktuálním dění na Univerzitě obrany, které se týkalo například otázek procesního řízení a zveřejňování závěrečných prací studentů. Dále přítomné seznámil s tím, že příprava Dlouhodobého záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Univerzity obrany na období 2010-2015 je v závěrečné fázi. Profesor Zemánek požádal senát Univerzity obrany o jeho projednání v červenci 2010.

Na žádost senátora Miroslava Krátkého byla v rámci programu zasedání dále diskutována otázka týkající se zveřejňování závěrečných prací studentů podle zákona. Uvedený problém bude řešen na úrovni Kolegia rektora Univerzity obrany.

Senát projednal a neschválil Statut Fakulty vojenského zdravotnictví, dále žádost o 1.

změnu Volebního a jednacího řádu Vědecké rady FVZ a žádost o 2. změnu Volebního a jednacího řádu Akademického senátu FVZ, zejména z důvodu věcných nedostatků v návrzích a nedoporučení legislativní komise Akademického senátu Univerzity obrany.

V závěru jednání bylo schváleno usnesení, které je zveřejněno na webových stránkách Univerzity obrany, aby se s ním mohli seznámit všichni členové akademické obce. V souladu s rozhodnutím senátu UO jsou zápisy z jednání akademického senátu k dispozici vždy všem senátorům po jeho schválení tak, aby mohli s projednávanými otázkami podrobněji seznámat akademickou obec.

Senát rozhodl, že jeho příští zasedání se bude konat v červenci 2010 v Brně. Vzhledem k zabezpečení maximální účasti senátorů a s ohledem na plánované služební a další činnosti v závěru akademického roku bude jeho termín ještě upřesněn.

**Text: Radomír Saliger, Ph.D.,
2. místopředseda AS UO**

Poznámky z jednání květnového kolegia rektora

V pondělí dne 24. května 2010 proběhlo v pořadí třetí zasedání Kolegia rektora – velitele v tomto kalendářním roce. Na programu jednání tohoto nejvyššího poradního sboru rektora bylo celkem 7 řádných bodů.

V úvodní části zasedání informovali ředitel odboru komunikačních a informačních systémů podplukovník Radek Novotný a vedoucí oddělení bezpečnosti informací podplukovník Pavel Větrovský členy kolegia o stavu řešení otázky ukládání dokumentů označených „Pro služební potřebu“ a některých dalších písemností v elektronické podobě na zvláštní úložiště na celonárodní datovou síť v rámci ŠIS AČR. Nový systém přenosu, ukládání a sdílení

těchto dokumentů byl na Univerzitě obrany zahájen dnem 1. června 2010.

V rámci prvního řádného bodu jednání předložil prorektor pro rozvoj plk. Bohuslav Příkrýl výslednou podobu „Dlouhodobého záměru UO na období 2010-2015“. Po projednání v kolegiu rektora byl návrh „Dlouhodobého záměru“ postoupen k posouzení na Vědeckou radu UO a na Akademický senát UO. Plukovník Příkrýl dále seznámil členy kolegia s aktuálním stavem plnění úkolů 1. etapy implementace modelu procesního řízení na Univerzitě obrany.

Členové kolegia věnovali poté pozornost některým souvislostem zveřejňování závěrečných prací studentů UO v elektronické podobě ve vnitřním informačním systému školy. Vzhledem ke složitosti uvedené problematiky z hlediska naplňování na jedné straně zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a na druhé straně zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně

utajovaných informací, uložil rektor-velitel posoudit tuto otázku na úrovni prorektorů, zástupce rektora a právníka UO a předložit na následující rozšířené poradě rektora definitivní způsob řešení.

S velkým zájmem kolegia rektora se setkal doklad prorektora pro vědeckou činnost plukovníka Martina Macka ve vztahu k vyhodnocení připomínek k novelizaci „Směrnice rektora k vydavatelské činnosti a k externí pedagogické činnosti“, jakož i zpráva socioložky UO Mgr. Pavliny Ďurišové o závěrech sociologického šetření studentů 1. ročníku vojenského prezenčního Bc. studia FEM a FVT.

V rámci bodu „Různé“ rozebírali členové kolegia otázky operativní povahy a dále vyslechli informaci profesora Pavla Konečného o výsledcích jednání předsednictva Rady vysokých škol (RVŠ), jakož i celého sněmu RVŠ.

Text: Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Rumunští váleční veteráni v Brně

Součástí oslav 65. výročí osvobození jihomoravské metropole byl pietní akt, který proběhl na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně v pondělí 26. dubna 2010. Po odeznění slavnostních fanfár k hrobům padlých vojáků položily věnce špičky společenského, politického a vojenského života ve městě. Památce padlých hrdinů za osvobození Brna se poklonili i zástupci Univerzity obrany v čele s velitelem posádky Brno a zástupcem rektora UO plukovníkem gšt. Josefem Trojanem.

Čestnými hosty byly dvě desítky rumunských válečných veteránů, z nichž se

někteří před pětadesáti lety přímo podíleli na osvobození města Brna. Přítomna byla i velvyslankyně Rumunska v České republice Daniela Gitman, která neskrývala své hluboké pohnutí: „Těšíme se z toho, že jsme se společně s rumunskými veterány mohli zúčastnit vzpomínkového aktu na místě, kde leží naši vojáci. Cítila jsem dojetí, když jsem viděla, jak generál ve výslužbě Alexandru Radulescu našel pamětní desku svého švagra a zapálil mu svíčku.“

Delegace rumunských veteránů pak navštívila Radnici města Brna, kde ji přivítal 1. náměstek primátora města Brna MUDr.

Daniel Rychnovský, který předal všem drobné dárky. V odpoledních hodinách si hosté prohlédli na Univerzitě obrany výstavu „Poslední dny války“ otevřenou minulý týden. Po jejím zhlédnutí rumunští veteráni obdrželi na akademické půdě pamětní medaile Československé obce legionářské. Součástí programu byla také návštěva bojiště bitvy tří císařů, v obci Tvarožná pak položili kytičky k pomníku padlých rumunských vojáků ve druhé světové válce.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

Jihomoravský kraj uděloval medaile a stuhy

Ve čtvrteční odpoledne 6. května 2010 se brněnské náměstí Svobody stalo místem slavnostního nástupu jednotek Armády České republiky dislokovaných v Jihomoravském kraji. Pořádal ho hejtman Jihomoravského kraje u příležitosti 65. výročí ukončení druhé světové války a 10. výročí vzniku Integrovaného záchranného systému Jihomoravského kraje. Na slavnostním nástupu samozřejmě nechyběla Univerzita obrany.

Přehlídka nastoupených jednotek se konala za přítomnosti místopředsedy vlády a ministra obrany Martina Bartáka, náměstka ministra obrany Františka Padělka, zástupce náčelníka Generálního štábu - inspektora Armády České republiky generálmajora Čestmíra Tesaříka, představitelů Krajského úřadu JMK, Integrovaného záchranného systému ČR a dalších hostů. Uskutečnění vlastního nástupu jednotek vojenských útvarů a zařízení kraje zabezpečoval velitel posádky Brno a zástupce rektora UO plukovník gšt. Josef Trojan.

Hejtman Michal Hašek považuje zorganizování nástupu jednotek AČR za důstojný počín v rámci oslav 65. výročí ukončení druhé světové války na teritoriu Jihomoravského kraje. Na adresu Univerzity obrany Brno a Velitelství výcviku - Vojenské akademie Vyškov uvedl, že tyto instituce patří k nejlepším vzdělávacím školám v kraji. „Jejich kvalitní a záslužně činnosti si vážím,“ řekl mimo jiné ve svém vystoupení hejtman Michal Hašek.

Ministr obrany ve svém projevu připomněl hrůzy 2. světové války, které hluboce poznamenaly životy obyvatel naší země, jako i oběti válečného konfliktu.

Součástí odpoledního shromáždění bylo udělení 32 zlatých, 2 stříbrných, 14 bronzových a 37 pamětních medailí Jihomoravského kraje. Zlatou medaili z rukou jihomoravského hejtmána Michala Haška jako první převzal ministr obrany Martin Barták. Dalšími zlatými medailemi byli oceněni veteráni 2. světové války žijící v Jihomoravském kraji, bývalí příslušníci RAF a čs. obrněné brigády žijící ve Velké Británii, kteří na pozvání Ministerstva obrany právě pobývali v České republice.

Ocenění v podobě bronzové medaile Jihomoravského kraje obdržel také rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze Rudolf Urban. Pamětní medailí Jihomoravského kraje byl oceněn velitel posádky Brno a zástupce rektora UO plukovník gšt. Josef Trojan.

Slavnostní stuhy věnované hejtmanem Jihomoravského kraje k 65. výročí ukončení druhé světové války získaly některé složky integrovaného záchranného systému a také vojenské útvary a zařízení v kraji – Univerzita obrany Brno, Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov, 74. lehký motorizovaný prapor Bučovice a Krajské vojenské velitelství Brno – pěší rota aktivních záloh.

V rámci doprovodného programu slavnostního nástupu se uskutečnila prezentace některých složek integrovaného záchranného systému a rovněž Univerzity obrany. V prezentačním stanu UO pracovníci oddělení vnějších vztahů a studenti představili možnosti studia na jednotlivých fakultách Univerzity obrany.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Květnové vzpomínání popětašedesáté

K uctění památky obětí druhé světové války se ve čtvrtek 6. května 2010 v kasárnách Univerzity obrany v ulici Šumavská konal pietní akt.

Vzpomínkové setkání proběhlo u pomníku padlých a umučených hrdinů 2. odboje. Památce těch, kteří položili životy za naši svobodu, se přišli poklonit představitelé Univerzity obrany a brněnských občanských sdružení a organizací.

Za Univerzitu obrany smuteční kytici položili prorektor pro vnější vztahy plukovník Jaroslav Průcha, děkan Fakulty vojenských technologií plukovník Zdeněk Vintř a proděkan pro vědeckou činnost Fakulty ekonomiky a managementu podplukovník Petr Čech. Poté k pomníku padlých položili kytky zástupci

Československé obce legionářské (ČsOL), Českého svazu bojovníků za svobodu (ČsBS), Svazu letců ČR, Vojenské sekce Konfederace politických vězňů, Vojenského sdružení rehabilitovaných a Společnosti Ludvíka Svobody (SLS).

Druhá světová válka zanechala za sebou 55 milionů hřbitovních křížů a zničila nesmírné materiální hodnoty. Například při osvobození města Brna padlo na 4000 vojáků. Celá brněnská operace si vyžádala životy 17 tisíc ruských vojáků, 14 set rumunských vojáků a několika stovek civilních obyvatel. Českoslováků v II. světové válce zahynulo celkem 360 tisíc. Účastníci pietního aktu uctili minutou ticha tyto válečné oběti.

Pietní vzpomínce v kasárnách Šumavská předcházelo slavnostní shromáždění příslušníků Univerzity obrany a pozvaných hostů u příležitosti Dne vítězství (1945). Na shromáždění přečetl prorektor pro vnější vztahy UO

plukovník Jaroslav Průcha rozkaz ministra obrany k 65. výročí ukončení druhé světové války v Evropě a s odborným referátem k danému tématu vystoupil Aleš Binar z Katedry řízení lidských zdrojů Fakulty ekonomiky a managementu UO.

V předvečer Dne vítězství a při příležitosti 65. výročí ukončení druhé světové války udělil rektor-velitel Univerzity obrany Pamětní medaili UO čtyřem členům partnerských občanských sdružení a organizací – předsedkyni brněnské odbočky SLS paní Máji Dočkalové, předsedkyni Městského výboru ČsBS paní Ireně Matyáškové, předsedovi ČsOL Jednota Brno 2 panu Bohuslavu Páralovi a místopředsedovi ČsOL Jednota Brno 2 majoru ve výslužbě Janu Kuxovi. Oceněným Pamětní medaili UO předal prorektor plukovník Jaroslav Průcha.

Text: Pavel Pazdera

Mezinárodní kolokvium o řízení vzdělávacího procesu

Ve čtvrtek 20. května 2010 se na Univerzitě obrany v Brně uskutečnil již 28. ročník mezinárodního kolokvia o řízení vzdělávacího procesu. Konferenci pořádala Fakulta ekonomiky a managementu zastoupená Katedrou ekonometrie ve spolupráci s Fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně a brněnskou pobočkou Jednoty českých matematiků a fyziků.

Cílem konference, kterou zahájil prorektor pro studijní a pedagogickou činnost Univerzity obrany prof. RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., byla výměna informací a zkušeností z

oblasti řízení vzdělávacího procesu a hledání cesty jeho dalšího zkvalitňování. Za Fakultu ekonomiky a managementu UO přivítal účastníky konference děkan plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D. Poté následovaly zvané přednášky.

Profesor RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., vystoupil s přednáškou Nová dimenze prostoru terciárního vzdělávání, aneb začínáme odstraňovat informační bariéry. Autor hovořil o projektu Q-RAM, který popisuje očekávané znalosti a dovednosti absolventů vysokých a vyšších odborných škol, a to obecně pro jednotlivé úrovně terciárního vzdělávání i konkrétně pro specifické oblasti vzdělávání.

Neméně zajímavé bylo následující vystoupení rektora Ostravské univerzity prof. RNDr. Jiřího Močkoře, DrSc., na téma Fuzzy logika a proč ji potřebujeme. Uvedl, že při řešení některých problémů nevystačíme s aparátem predikátové logiky, jehož pravdivostní hodnota formulí je omezující, nabývá totiž jen hodnoty 0

nebo 1. Řešení nabízí právě fuzzy logika.

Dopolední jednání zakončil doc. Ing. Bohuslav Bušov, CSc., z Fakulty komunikačních a informačních technologií VUT přednáškou na téma TRIZna analýzy a invence. Jejím prostřednictvím uvedl metodiku pro řešení invencí a inovací, krátce pro tvorbu a řešení inovačních zadání (TRIZ). Zvané přednášky se setkaly s pozitivním ohlasem účastníků konference.

Po polední přestávce pokračovala jednání konference v pěti odborných sekcích. Jejich prostřednictvím pak jednotliví vystupující prezentovali získané výsledky svých vědeckých aktivit. K dalšímu zkvalitnění obsahové úrovně projednávaných příspěvků přispěl fakt, že všechny příspěvky byly anonymně recenzovány. Pro účastníky konference byl vytvořen sborník abstraktů příspěvků, jejichž součástí je plné znění příspěvků v elektronické verzi na CD-ROMu.

Text: RNDr. Milan Vágner

Konference LETECTVO 2010

Ve dnech 2 a 3. června 2010 proběhla konference LETECTVO 2010, jejímž tématem bylo „Využití simulačních technologií při přípravě personálu vzdušných sil AČR“. Konferenci tradičně pořádala Katedra letectva Fakulty vojenských technologií.

Konference se konala pod záštitou a za přítomnosti zástupce velitele Společných sil – velitele Vzdušných sil brigádního generála Ing. Jiřího Vernera a ředitele Sekce rozvoje druhů sil – Operační sekce MO brigádního generála Ing. Bohuslava Dvořáka. Oba dva pronesli krátkou zdravici a zhodnotili, každý ze svého pohledu, současný stav využívání simulačních technologií při přípravě personálu vzdušných sil a možné perspektivy dalšího rozvoje.

S krátkým proslovem vystoupil také děkan Fakulty vojenských technologií plukovník profesor Ing. Zdeněk Vintř, CSc., který zdůraznil nezastupitelnou roli velitelství Vzdušných sil a gestora studijních oborů při přípravě akreditace nových nebo aktualizovaných studijních oborů a také připravenost Univerzity obrany, potažmo Fakulty vojenských technologií, reagovat na požadavky uvedených institucí.

Konferenci během dvou dnů navštívilo 80 účastníků, z toho 27 zástupců vojenského průmyslu a výzkumu. Se svými prezentacemi vystoupilo celkem 25 přednášejících. Ve svých příspěvcích pojednávali o simulačních technologiích, které jsou již využívány, nebo perspektivně mohou být využity při přípravě personálu vzdušných sil. Představili přístupy a způsoby řešení těchto simulátorů a trenážerů a na základě vlastních zkušeností zhodnotili vlastnosti konkrétních prostředků a přínosy pro AČR. Diskuze o prezentovaných problémech byla bohatá a pokračovala také o přestávkách i během společenského večera.

Jedním z vrcholů konference byl okamžik předání Medaile velitele kontingentu zástupci ředitele Společného operačního centra MO plukovníku gšt. Ing. Jaroslavu Kankiovi. Medaili mu udělil velitel 1. kontingentu mise Air Policing a velitel 211. letky 21. zTL major Ing. Jaroslav Míka za jeho nasazení a osobní angažovanost při přípravě a v průběhu mise NATINADS v Pobaltí. Celý sál předání medaile ocenil bouřlivým potleskem.

Ze závěrečné diskuze vyplynuly závěry, že konference splnila svůj účel. Osvětřila účastníkům problémy, které do vystoupení daných řečníků byly mnohdy chápány jako zbytečné. Dále vyřešila mnohé nejasnosti v návaznostech vzdělávání a přípravě příslušníků vzdušných sil a také umožnila osobní setkání odborníků zabývajících se výzkumem v oblasti simulačních technologií, kteří se dosud neznali, nebo o sobě dokonce vzájemně vůbec nevěděli.

**Text: podplukovník Ing. Jiří Kacer, Ph.D.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Mezinárodní vědecká soutěž studentů vojenských škol

Ve dnech 1. a 2. června 2010 uspořádala Univerzita obrany 1. mezinárodní vědeckou soutěž studentů vojenských škol. Do soutěže se přihlásilo celkem čtyřicet studentů z Maďarska, Polska, Rumunska, Slovenska, Srbska a České republiky. Mezinárodní soutěž studentské tvůrčí činnosti probíhala ve dvou sekcích, a to Ekonomika a management a Vojenské technologie (včetně zdravotnické problematiky).

Rektor Univerzity obrany brigádní generál v záloze prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., v rámci zahájení soutěže přivítal zahraniční i české studenty a krátce je seznámil s organizací Středoevropského fóra o vojenském vzdělávání – CEFME (Central European Forum

on Military Education), pod jehož záštitou se tato akce koná. Poté všem účastníkům popřál úspěšné vystoupení v soutěži. S organizací a programem soutěže přítomně seznámil prorektor pro vnější vztahy UO plukovník Ing. Jaroslav Průcha.

Prezentace vědeckých prací probíhaly v angličtině před odbornou komisí pro každou sekci. Studenti představili výsledky svých prací, které se zabývaly různými tématy. Například v sekci Ekonomika a management, kde se prezentovalo 22 studentů, to byly: Taktika vyjednávání – poznatky a praktické uplatnění, Matematické modelování ozbrojeného boje, Výbor bezpečnosti a jeho další možnosti, Terorismus na moři, pirátství a námořní bezpečnost v Somálsku, Vysokoenergetické laserové zbraně, Děti v ozbrojeném konfliktu – celková

vysokým rozlišením, Model chování objektu v bojových simulátorech a počítačových válečných hrách, Kritická analýza technologií snímání a vyhýbání se u bezpilotních prostředků, Přínos vojenskému výcviku v oblasti řízení bezpečnosti informací, Měření tepové frekvence ke zlepšení výdrže posluchačů, Světové trendy v maskování vojenské techniky, Informační systém pro vozidla srbské Vojenské akademie apod.

Soutěž probíhala formou vědecké konference, na kterou v podstatě přijeli nejlepší z nejlepších. Vedle domácí Univerzity obrany to byli zástupci těchto škol: Akademie pozemních sil Nicolae Balcescu (Rumunsko), Vojenská akademie (Srbsko), Národní univerzita obrany Zrínyi Miklós (Maďarsko), Akademie ozbrojených sil M. R. Štefánika (Slovensko), Národní univerzita obrany a Vojenská technická akademie (Polsko).

Zároveň tato soutěž byla prvním a významným setkáním studentů vojenských vysokých škol, kteří se již věnují tvůrčí práci, a měla by se stát tradičním každoročním setkáním mladých nadějných vědců ve střední Evropě, pokaždé v jiné zemi.

Vlastní soutěž byla připravována již od ledna 2010 vědecko-informačním odborem a oddělením vnějších vztahů ve spolupráci s fakultami Univerzity obrany.

**Text: Ing. Stanislav Gold,
Dr. Pavel Pazdera**

Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Co přináší 2. změna Studijního a zkušebního řádu UO

Jednotný Studijní a zkušební řád UO bude mít 1. 9. 2010 za sebou první rok trvání. K tomuto datu současně vstupuje v platnost jeho 2. změna.

Nejvýznamnější z nich se týká organizace akademického roku a z toho vyplývající nově stanovené lhůty, do nichž je třeba složit veškeré studijní povinnosti, stanovené pro daný semestr.

Akademický rok se nyní bude členit v souladu se zákonem o vysokých školách pouze na dvě části – zimní a letní semestr. Nově však bude možno splnit veškeré studijní povinnosti stanovené studijním plá-

nem pro zimní semestr nejpozději do konce období výuky letního semestru.

Pro letní semestr se nic nemění. Tam zůstává lhůta 4 týdny, respektive prodloužená o dobu konání kurzů, stáží a praxí, probíhajících v tomto období.

Jedná se o změnu dost podstatnou a její neuvědomění si by mohlo mít pro někoho fatální důsledek.

Smyslem této úpravy je důkladněji od sebe oddělit skládání povinností v jednotlivých semestrech a tam, kde na sebe předměty v po sobě jdoucích semestrech navazují, vytvořit lepší předpoklady pro zvládnutí násle-

dujícího semestru tím, že jste si všechny vědomosti z toho předchozího řádně osvojili.

Další změny buď zavádějí vhodnější pojmy pro určité aktivity, nebo zpřesňují některé méně zřejmé partie tohoto řádu.

Jistě nebude od věci, když se s nimi dopředu seznámíte. Říká se přece „šťěstí přejde připraveným“, ale také „neznalost zákona neomlouvá“.

Horňáček
 Hodně úspěchů v dalším studiu Vám přeje

**vedoucí studijního referátu
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.**

Další postřehy ze zahraničního studia v Bruselu

Rádi bychom se s vámi podělili o naše další nové zážitky ze zahraničního studia v rámci programu Erasmus na Královské vojenské akademii v Bruselu. Od našeho minulého příspěvku jsme navštívili mnoho zajímavých míst.

Semestr se nachýlil ke svému konci a stalo zkouškové období, během něhož musíme splnit všech sedm předepsaných zkoušek. Výuku hodnotíme jako velmi přínosnou, prakticky zaměřenou a podpořenou kvalitními studijními materiály.

V polovině dubna jsme společně s dalšími zahraničními delegacemi navštívili leteckou základnu v Kleine Brogel, kde sídlí desáté křídlo taktického letectva operující s letouny F-16. Velitel základny nám představil strukturu belgických vzdušných sil a přiblížil úkoly, které základna plní, následovala prohlídka hangáru údržby letadel. Poté nám bylo představeno pracoviště RLP, letový simulátor a celý program byl završen vynikajícím obědem.

O několik týdnů později jsme na naši žádost navštívili základnu dopravního letectva na mezinárodním letišti v Bruselu, která využívá letouny C-130 Hercules a další letadla „bílé letky.“ Belgické letectvo běžně provádí

lety do svých bývalých afrických kolonií, a na blízký východ, za účelem humanitární pomoci a podpory svých jednotek operujících v daných oblastech.

Během volných víkendů jsme cestovali po Belgii. Zajímavá byla návštěva historického

vařenými mušlemi jsou belgickým národním jídlem. V muzeu je zábavnou formou zobrazena historie brambor, vývoj v přípravě hranolek a ukázka „hranolkové kultury“.

Další plánovanou aktivitou byl plachtařský víkend na letišti Weelde, kde Belgian Air Cadets létají na vojenských větroních. Tento klub podporovaný armádou organizuje mládež ve věku 15-18 let, která má zájem o létání, a nabízí jí možnost absolvovat výcvik na moderních větroních.

U kadetů se předpokládá pozdější zájem o vstup do vzdušných sil, avšak toto není podmínkou. Atmosféra na letišti byla velmi přátelská. Každý z nás absolvoval dva lety s instruktorem a po oba večery jsme reprezentovali při společenské zábavě v letištním klubu.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří se podíleli na organizaci a přípravě naší cesty. Doufáme, že spolupráce mezi školami setrvá i nadále a umožní i dalším studentům strávit semestr zde v Bruselu.

Text a foto: prap. Bc. Adam Cupal, prap. Bc. Leoš Balada, prap. Bc. Petr Sedlák

město Brugy, nazývané také Benátkami severu. Centrum města je protkáno sítí vodních kanálů, které hrály zásadní roli pro rozvoj města. Případným návštěvníkům můžeme doporučit plavbu výletní lodí, při níž se seznámíte s nejzajímavějšími památkami města. Co však z lodky neuvídíte, je muzeum hranolek. Asi si říkáte, co může být na tomto muzeu tak zajímavé? Hranolky jsou totiž považovány za místní „vynález“ a servírovány společně s

Jak dál v Military Erasmu?

Pracovní schůzka skupiny LoD7, která byla ustanovena během českého předsednictví EU k řešení otázek mezinárodní spolupráce při přípravě mladých důstojníků zemí NATO, jejímž řízením byla pověřena Česká republika a předsedou ustanoven prorektor pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovník Ing. Jaroslav Průcha, se uskutečnila v úterý 8. června 2010 na půdě Univerzity obrany.

Zúčastnily se jí státy, které jsou držiteli Erasmus University Charter, nezbytného dokumentu pro realizaci výměn studentů na platformě Erasmus.

Jednání se zúčastnili zástupci šesti vojenských škol z pěti států včetně hostitelské České republiky. Polsko bylo zastoupeno dvěma školami – Národní univerzita obrany Varšava a Polská námořní akademie Gdyně, po jedné pak Maďarsko (Národní univerzita obrany Zrínyi Miklós), Belgie (Královská vojenská akademie) a Švédsko (Vysoká škola národní obrany).

Jednání bylo ryze pracovní – účastníci představili svou nabídku předmětů v angličtině, které je možno využít pro mezinárodní výměnu studentů. Rektor Univerzity obrany Brno prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., zdůraznil,

že při přípravě a vlastní realizaci zahraničních pobytů studentů je rozhodujícím faktorem pouze obsah nabízených předmětů a jejich využitelnost pro naplnění profilu budoucího absolventa, bez ohledu na to, zda se jedná o civilního nebo vojenského studenta. Stejně také není podstatné, zda se jedná o předmět primárně určený vojenským nebo civilním studentům.

Jednání poukázalo na společné problémy zúčastněných zemí, jako je financování a skutečnost, že se nedaří naplnit plán vysílání studentů do zahraničí. První z problémů, byť je společný, musí být řešen na národních úrovních, druhý však viděl rektor Rudolf Urban řešitelný tím, že se pracovní skupina bude scházet každoročně v polovině února, tedy v době, kdy jsou plány vysílání studentů na školách již zpracovány, ale ještě před jejich odesláním na NAEP. Jejich vzájemné sladění by tak mohlo přispět k jejich zrealizování a tedy i vyšší pravděpodobnosti jejich následného plnění.

Účastnické státy se dále zavázaly postupně rozšiřovat nabídku předmětů v angličtině tak, aby podmínky pro realizaci zahraničních výměnných studijních pobytů byly co nejlepší. Seminář byl tedy velice úspěšný. Nyní jde o to, jak se bude dařit jeho cíle naplňovat.

**Text: pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Postřehy ze studijního pobytu v Ljubljani

V říjnu minulého roku jsem se zúčastnila jazykového kurzu v Anglii. I přes počáteční obavy, jak to všechno zvládnou a zda se domluví, jsem se odtud vrátila nadšená. Získala jsem nezapomenutelné zkušenosti a přesvědčení, že žádnou další příležitost, ať už se to týká studia, práce nebo pouhé cesty do zahraničí, nikdy neodmítnu. Netušila jsem, že ta příležitost se objeví už za pár dní. Naskytla se mi šance odjet na studium v rámci Erasmu do Ljubljany.

Stálo mě to hodně úsilí, nervů, vyřizování, překladů a e-mailů a zastavila jsem se prakticky až ve vlaku do Vídně. Tady jsem si konečně uvědomila, že na rozdíl od měsíčního studijního pobytu v Bournemouth, kam jel plný autobus lidí ze stejné školy (a kde byla stále možnost obrátit se na někoho, kdo za všechno zodpovídal), se najednou musím spolehnout jenom sama na sebe.

Předě mnou byla dlouhá cesta do Ljubljany, neznámí lidé, neznámá škola, velká nejistota. Každou chvíli mnou otřásala myšlenka, co budu dělat, když nenajdu ubytování, když se nedomluví, když se ztratím anebo nejhorší možnost, když přijedu a vlastně o mně nebude nikdo vědět. Pochybnosti zřejmě naprosto oprávněné a pochopitelné, nicméně zbytečné.

Když jsem dorazila do hlavního města Slovinska, hned na nádraží si mě přebírala koordinátorka celého studijního programu. Zнала jsem ji ovšem jen z e-mailů, kterých jsme si každý den vyměnily nespočet. K mému pře-

kvapení se jednalo o slečnu přibližně v mém věku, takže konverzace šla téměř sama od sebe. Ubytování jsem dostala na místních kolejích. Čekalo mě jen zabydlení, seznámení se s budoucí spolubydlící z Maďarska a konečně zapsání do letního semestru na Fakultě trestního práva a bezpečnosti, kterou jsem si v rámci Erasmu zvolila.

Samotné studium v anglickém jazyce, kterého jsem se tak obávala, probíhalo naprosto bez problémů. Učitelé všech pěti předmětů (strategický management, veřejná správa, statistika, lidská práva, ochrana informací), které mi byly vybrány v souladu s předměty vyučovanými ve čtvrtém semestru studia Univerzity obrany, byli velmi ochotní a ve všem maximálně nápomocní. Jelikož jsem jediným studentem Erasmu, který si tyto předměty zvolil, byly „přednášky“ prakticky soukromé a spíše formou diskuzí.

K získání kreditů, které jsou uznány na domácí univerzitě, je většinou potřeba načíst zadanou literaturu a zpracovat menší semi-

nární práci. Především u statistiky oceňuji to, že zkoušku jsem zvládla složit ještě před odjezdem do Slovinska, tudíž byly pro mne tyto hodiny opakováním a prohlubováním již získaných znalostí.

Ljubljana je nádherné město s přibližně 270 000 obyvateli a ještě jsem se nesetkala s nikým, kdo by neuměl nebo alespoň nerozuměl anglicky. Organizace volnočasových aktivit studentů Erasmu je perfektní. Je jen na každém, co si kdy zvolí, na jaký výlet se přihlásí, jaké akce se zúčastní. Výběr je velmi bohatý a každý si přijde na své.

Osobně jsem zde byla velmi spokojená a rozhodně bych chtěla všem doporučit, aby se nezalekli toho, že nabídka studia je podmíněna vyučováním v anglickém jazyce. Budete-li mít možnost vycestovat za účelem studia mimo republiku i následující roky, doporučuji chopit se příležitosti bez zaváhání. Jde totiž o velmi cennou zkušenost.

Text a foto: pprap. Monika Burešová

Návštěva z Velké Británie na Univerzitě obrany

Dne 5. května 2010 navštívil Univerzitu obrany Richard Denman, ředitel jazykové školy Management and Language Specialists College (MLS) z Velké Británie. Tato instituce již druhým rokem vzdělává studenty Univerzity obrany v měsíčních intenzivních jazykových kurzech, jejichž cílem je podpořit přípravu na zkoušky dle STANAG 6001, SLP3.

Pracovního oběda s ředitelem jazykové školy MLS se zúčastnili zástupkyně ředitelky Centra jazykové přípravy Dr. Mária Šikolová a vedoucí oddělení vnějších vztahů Univerzity obrany podplukovník Dr. Vladimír Šidla, CSc. Tématem jednání bylo zejména projednání připomínek studentů Univerzity obrany k různým aspektům jazykových kurzů na MLS. Richard Denman pozorně naslouchal připomín-

kám a návrhům, které se nejčastěji objevovaly ve zprávách studentů březnového a dubnového kurzu a přislíbil je dle možností řešit.

Poté navštívil Centrum jazykové přípravy a osobně se setkal s jeho ředitelkou, vedoucí oddělení anglického jazyka a s učiteli angličtiny, kteří připravují studenty Univerzity obrany na zkoušku dle STANAG 6001, SLP 3. V diskusi se vzájemně informovali o některých problémech této cílené přípravy.

Závěrem lze říci, že kvalita výuky na jazykové škole MLS je vysoká a komunikací mezi ní a Univerzitou obrany, jakož i snahu odstraňovat dílčí nedostatky z jejich strany, lze hodnotit pozitivně.

**Text: Dr. Mária Šikolová
Foto: Jaroslav Böhm**

Postřehy ze studijního pobytu v Bratislavě

V březnu tohoto roku se nám, třem studentům druhého ročníku Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, podařilo vycestovat v rámci studijního programu Erasmus na Ekonomickou univerzitu do Bratislavy. Ekonomická univerzita v Bratislavě představuje v současnosti se svými šesti fakultami a 18 000 studenty největší univerzitu ve Slovenské republice, která má v poskytování ekonomického vzdělání již sedmdesátiletou tradici.

Jelikož má renomé prestižní vzdělávací instituce a dosahuje dlouhodobých vynikajících výsledků v uplatnění absolventů na trhu práce ve Slovenské republice i v Evropské unii, přijali jsme myšlenku studovat zde s velkým nadšením.

Hlavním důvodem, proč jsme se rozhodli vycestovat v rámci Erasmu právě sem, nebylo zlepšení našich jazykových schopností (protože je naše studium realizováno v českém jazyce), ale jisté rozšíření našeho pohledu na ekonomickou problematiku. Chtěli jsme uzrít studované skutečnosti ve světle jiných souvis-

lostí, z jiného úhlu pohledu. Co se týče mě samého, nikdy jsem nestudoval na civilní škole vysokoškolského typu, proto mne zajímalo, jak je výuka na takové instituci organizována a zda se liší kvalita výuky mezi ní a naší domovskou univerzitou.

Po příjezdu do Bratislavy jsme byli na univerzitě bezproblémově přijati a ubytováni. Naše adaptace na nové prostředí proběhla vcelku rychle, zejména díky zdejším vypracovanému „Buddy-systému“, jehož cílem je právě pomoc přichozím „erasmovým“ studentům a také proto, že oproti zahraničním studentům z jiných zemí máme velkou výhodu znalosti místního jazyka. Následující den jsme se zúčastnili prvních přednášek se slovenskými studenty, oproti nimž jsme měli menší nevýhodu v tom, že jsme nepřicestovali zcela na začátku jejich letního semestru. Odvažují se tvrdit, že tato nevýhoda byla dorovnána intenzivnější individuální přípravou a také ochotnou spoluúčastí a pomocí našich slovenských kolegů.

Jelikož na slovenské civilní škole nemají tělocvik, byla příprava na zápočet z něj ponechána plně v naší vlastní režii. Já osobně tuto skutečnost vnímám pozitivně, a sice jako příležitost dokázat, že po absolvování tří semestrů tělocviku na naší škole jsem byl schopen vytvořit si vlastní tré-

ninkový plán tak, abych byl schopen zvládnout nároky pro získání zápočtu.

A jaký je rozdíl mezi touto civilní a naší vojenskou školou? Kvalita výuky na obou institucích je dle mého názoru na stejné kvalitní úrovni, zejména co se týče odbornosti vyučujících nebo způsobu přiblížení probírané problematiky studentům. Na Ekonomické univerzitě v Bratislavě se zachází v některých navštěvovaných předmětech více do hloubky, u nás v Brně je pojetí těchto předmětů zase komplexnější, se zaměřením na mezioborové vztahy. Styl vlastních cvičení mně osobně lépe vyhovuje na Univerzitě obrany, kde je přístup více vysvětlující, zaměřen na problematiku, která studentům dělá problémy.

Pokud srovnám ostatní aspekty civilního a vojenského studentského života, na civilní škole mají studenti více volného času. Studenti zde jsou vychováni k větší samostatnosti, avšak studium je zde doprovázeno nezvyklou anonymitou. Na vojenské škole je pozitivní, že má vše svůj řád, vojáci jsou pevně stmelěným kolektivem a vojenská škola plní také funkci výchovnou, která pomáhá formovat osobnosti mladých profesionálů a pěstovat v nich osobnostní rysy zodpovědnosti, vytrvalosti a uvědomělosti. V této souvislosti musím také pochválit možnosti sportovního a zájmového vyžití u nás v Brně. Bratislavská univerzita sice nabízí rozličné množství sportovních a zájmových kroužků, tyto možnosti se ale nedají podle mého názoru měřit s našimi jedinečnými kapacitami, konkrétně pomyslím na kluby Musado MCS, Commandos nebo vojenské lezení.

Studijní pobyt v Bratislavě splnil naše očekávání, ačkoliv systémy vysokoškolského vzdělávání u nás v České republice a na Slovensku vycházejí ze společné historie a aplikují obdobné metody vzdělávání, slovenský pohled na ekonomickou problematiku vhodně rozšířil naše vnímání ekonomické reality.

Text a foto: pprap. Marek Strážnický

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

Information & Communication Technology

Social networking

There's a professor at the University of Toronto in Canada who has **come up with** a term to describe the way a lot of us North Americans interact these days. And now a big research study **confirms** it.

Barry Wellman's term is "networked individualism". It's not the easiest concept to **grasp**. In fact, the words seem to contradict each other. How can we be individualistic and networked at the same time? You need other people for networks.

Here's what he means. Until the Internet and e-mail **came along**, our social networks involved **flesh-and-blood** relatives, friends, neighbors, and colleagues at work. Some of the interaction was by phone, but it was still voice to voice, person to person, in real time.

But the latest study by the Pew Internet and American Life Project **confirms** that for a lot of people, electronic interaction through the computer has replaced a great deal of social **interchange**. A lot of folks Pew talked with say that's a good thing, because of concerns that the Internet was turning us into **hermits** who **shut out** other people in favor of a make-believe world on flicker computer screens.

To the contrary, the Pew study discovered that the Internet has put us in touch with many more real people than we'd have ever imagined. Helpful people, too. We're turning to an ever-growing list of cyber friends for advice on careers, medical crises, child-rearing, and choosing a school or college. About 60 million Americans told Pew that the Internet plays an important or crucial role in helping them deal with major life decisions.

So we networked **individuals** are pretty tricky: We're keeping more to ourselves, while at the same time **reaching out** to more people, all with just the click of a computer mouse!

Reading comprehension

1 The Pew study was conducted in _____.

- a) the United States
- b) Canada
- c) the U.S. and Canada
- d) Europe

2 In this article, a network is a group of connected _____.

- a) radio or TV stations
- b) people
- c) computers
- d) roads

3 Before the invention of the Internet, our connections with people took place mainly _____.

- a) in person
- b) by phone
- c) by letter
- d) by email

4 Which of the following has happened since the invention of the Internet and email?

- a) People are talking on the phone more than ever.
- b) Interaction through the computer has replaced a lot of person to person interaction.
- c) Americans are turning into hermits.
- d) Sixty million Americans have bought computers.

The impact of ICT on teachers

Připravila skupina AJ, CJP

Vocabulary

1 Come up with

- a) find
- b) invent
- c) express
- d) bring

6 Flesh-and-blood

- a) electronic
- b) artificial
- c) in person
- d) imaginary

2 Individual (noun)

- a) unmarried person
- b) one person, not part of a group
- c) someone without family or relatives
- d) a network

7 Interchange

- a) intersection
- b) interaction
- c) interpretation
- d) interview

3 Confirm

- a) prove
- b) express doubt
- c) contradict
- d) define

8 Hermit

- a) a computer expert
- b) a writer of fiction
- c) an isolated person
- d) a cyber friend

4 Grasp

- a) hold
- b) catch
- c) believe
- d) understand

9 Shut out

- a) close
- b) lose
- c) enjoy
- d) avoid

5 Come along

- a) join
- b) arrive
- c) replace
- d) interact

10 Reach out

- a) connect with
- b) play a trick
- c) make a decision
- d) stay alone

Conclusions

1 "Networked individualism" is difficult to understand because _____.

- a) Dr. Wellman did not explain it.
- b) It is a new concept.
- c) There are many kinds of networks.
- d) The words appear contradictory.

2 "Flesh-and-blood" social networks do NOT include _____.

- a) relatives
- b) neighbors
- c) colleagues at work
- d) cyber-friends

3 Which of the following situations is NOT a real-time interaction?

- a) A neighbor asks to borrow something.
- b) You get an email from your sister.
- c) A friend calls you on the phone.
- d) You have lunch with your boss.

4 The Pew study probably included _____.

- a) less than 60 million people
- b) exactly 60 million people
- c) more than 60 million people
- d) all North American adults

5 The Pew study confirmed that _____.

- a) It is possible to be alone and connected at the same time.
- b) "Networked individualism" is an incorrect concept.
- c) People who use the Internet live in a make-believe world.
- d) The Internet is the best place to get advice on careers.

Key

Reading comprehension: 1c, 2b, 3a, 4b

Vocabulary: 1b, 2b, 3a, 4d, 5b, 6c, 7b, 8c, 9d, 10a

Conclusions: 1d, 2d, 3b, 4c, 5a

Představujeme partnery Univerzity obrany

Armáda České republiky je současně garantem i ochráncem státní a vojenské tradice. V tomto směru plní Univerzita obrany svou povinnost nejen pravidelnými připomínkovými akcemi, ale i rozšiřováním povědomí o minulosti. V rámci podpory rozvoje novodobých vojenských tradic, výchovy mladé vojenské generace v duchu tradic národního boje za osvobození republiky v období druhé světové války a připomínání významu třetího odboje Univerzita obrany spolupracuje s několika občanskými sdruženími. Tato partnerská sdružení chceme čtenářům na následujících stránkách představit.

Za důležitou aktivitu je tedy považována spolupráce Univerzity obrany s občanskými sdruženími, zejména pak s organizacemi, které sdružují válečné veterány – tj. s Československou obcí legionářskou, Českým svazem bojovníků za svobodu, Sdružením válečných veteránů ČR, Svazem letců ČR, Vojenskou sekcí Konfederace politických vězňů ČR a Společností Ludvíka Svobody. Stranou nezůstávají ani organizace sdružující lidi, jež perzekvoval

kommunistický režim, a to Konfederace politických vězňů ČR, Svaz pomocných technických praporů ČR – Vojenské tábory nucených prací a Vojenské sdružení rehabilitovaných ČR. Zájmu ze strany Univerzity obrany se těší také Klub vojenských důchodců při Univerzitě obrany a Klub výsadkových veteránů Brno. Přitom spolupráce s uvedenými organizacemi má rozličné formy.

Univerzitou obrany je poskytována pomoc při zabezpečování činnosti občanských sdružení a při pořádání jednotlivých akcí, ať už jde o prostory pro činnost a uskutečnění akce nebo o poskytnutí čestné stráže, dopravních prostředků či drobného tisku. Univerzita obrany organizuje slavnostní shromáždění ke státním svátkům a významným dnům ČR, vzpomínková setkání k důležitým výročím a pietní akty, kterých se účastní zástupci partnerských občanských sdružení. Management školy se při příležitosti Dne ozbrojených sil ČR a Dne válečných veteránů pravidelně setkává s představiteli občanských sdružení. Neodmyslitelnou součástí této spolupráce je pořádání

společných tematických výstav a besed se studenty Univerzity obrany.

Jedním ze základních úkolů Univerzity obrany v oblasti vnějších vztahů je podpora prostředí, v němž bude využito bohatých zkušeností a znalostí členů partnerských občanských sdružení, spravedlivě budou oceňovány jejich zásluhy o vznik našeho státu, jejich podíl na osvobození od okupace a rozvíjení demokratických principů života občanů.

Text: Dr. Pavel Pazdera
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Brněnská odbočka Svazu letců České republiky

Svaz letců České republiky je dobrovolným profesním, zájmovým občanským sdružením letců i příznivců letectví na území naší země. Patří k nejstarším podobným sdružením. Předminulý rok její členové oslavili devadesátileté výročí založení. V naší zemi má několik desítek odboček.

Jednou z nich je brněnská odbočka generálmajora Otmara Kučery, v jejímž čele stál donedávna nynější předseda celorepublikové

organizace Svazu letců České republiky plukovník ve výslužbě PhDr. Oldřich Rampula. Toho v říjnu minulého roku vystřídal současný předseda podplukovník ve výslužbě RSDr. František Růžička, který převzal základnu čítající kolem 140 členů.

„Na počátku činnosti Svazu letců byla pomoc rodinám pilotů po havárii, později se rozšířila na posádky letadel. Dnes je činnost svazu daleko pestřejší. Prostřednictvím Asociace vojáci společně vstupuje například do jednání s orgány státní správy. Předkládá také návrhy, podněty, stanoviska, stížnosti v oblasti sociálního, kulturního a materiálního zabezpečení svých členů a pozůstalých po zahynulých letcích,“ vysvětluje František Růžička a pokračuje: „Dalším posláním svazu je mimo

jiné zřizování podpůrných fondů, spolupráce s mezinárodními organizacemi a práce s mládeží. V našem případě spolupracujeme hlavně s mladými modeláři a přáteli letectva.“

Osud brněnské odbočky byl složitější. Původně vznikla sice v roce 1918, ale příchodem Hitlera zanikla. Obnovena pak byla v roce 1945, aby o tři roky později znovu zanikla. Podruhé byla obnovena v roce 1968, ale za necelý rok svou činnost zastavila. Potřetí byla resuscitována po sametové revoluci v roce 1989. Od té doby se členové této odbočky scházejí na svých schůzích jednou měsíčně. „Zavedli jsme na nich přednášky našich členů k leteckým tématům, například k založení 311. bombardovací peruté v Anglii nebo o patronu odbočky generálmajoru Otmaru Kučerovi,“ přibližuje jejich průběh pan předseda a dává k dobru čerstvou aktualitu: „Náš člen Jan Janíček připravil výstavu artefaktů z Anglie z druhé světové války. K vidění byla na Mezinárodní výstavě modelů a potřeb pro modeláře na brněnském výstavišti letos 26. června.“

I brněnská odbočka Svazu letců má ve spolupráci s Univerzitou obrany letité zkušenosti. „Naši členové se vzdělávají v Kurzu třetího věku organizovaného Vojenským sdružením rehabilitovaných a Univerzitou obrany. Ve spolupráci s univerzitou se podílíme na mnoha výstavách, účastníme se oslav a kladení věnců. Rádi bychom také navázali na aktivity započaté našim zesnulým předsedou celostátního Svazu letců plukovníkem Ing. Stanislavem Filipem. Ten usiloval nejenom o omlazení Svazu letců, ale působil na mladé budoucí piloty z Univerzity obrany jako jejich patron. Podobnou spolupráci s mládeží bychom uvítali s nadšením,“ myslí si František Růžička.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Československá obec legionářská

Československá obec legionářská byla založena 15. ledna 1921 legionáři ze všech bojišť 1. světové války. Po okupaci vlasti v roce 1939 byla nacisty zrušena a po vítězství nad nacizmem v roce 1945 opět obnovena.

Na svém 4. sjezdu dne 2. července 1947 přijala do svých řad příslušníky Českosloven-

ské zahraniční armády ze všech front druhé světové války. Po únoru 1948 byla začleněna bez souhlasu členstva do jednotného Svazu bojovníků za svobodu, později přejmenovaného na Svaz protifašistických bojovníků. Vedení této organizace požádalo dne 17. července 1949 o výmaz ČsOL z rejstříku registrace, čímž byla protiprávně zrušena.

Po pádu totality se dne 8. října 1991 sešli legionáři a delegáti jednotek Československé zahraniční armády, aby obnovili Československou obec legionářskou, což bylo potvrzeno registrací Ministerstva vnitra ČR dne 12.

února 1992. Úplná samostatnost a nezávislost obce byla schválena řádným republikovým sněmem konaným ve dnech 28. a 29. března 2001. Československá obec legionářská je nestranickým politickým občanským sdružením, které sdružuje válečné veterány České republiky. Základním článkem jsou jednoty Československé obce legionářské, organizované zpravidla na územním principu. Na jižní Moravě jich působí deset, v Brně pak dvě.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová,

Československá obec legionářská, Jednota Brno 2

Jednou z činností, na něž klade Československá obec legionářská důraz, je také spolupráce s historickými ústavy, školami a jinými institucemi při zpracování dějin a jejich využití ve výuce a výchově. V tomto směru má Jednota Brno 2 široký záběr.

„Univerzita obrany nám pomáhá v mnoha případech organizačně, ale i metodicky, zve nás na své akce, jichž se rádi zúčastňujeme. Těto spolupráce si nesmírně vážíme. Stala se doslova součástí naší tradiční činnosti,“ pochvaluje si předseda této jednoty Bohumil Páral.

„Součástí naší činnosti jsou také výstavy o válečných meznících naší historie. Právě v těchto dnech vystavujeme například ve Slavkově či Bučovicích výstavu nazvanou Význam zborovské bitvy. Organizujeme rovněž pietní akty při různých výročí, máme řadu přednášek s válečnou tematikou ve školách pro žáky vyšších ročníků základních škol i pro středoškoláky, ale i jinde. Pochlubit se můžeme také svou vlastní knihovnou s legionářskou tematikou sloužící nejen zájemcům z členské základny. Při různých akcích spolupracujeme s dalšími jednotami, občanskými sdruženími, ale i obcemi či samosprávou s cílem obnovit legionářskou tradici a zejména podporovat lásku k vlasti všemožnými formami práce či

prostředky,“ vypočítává Bohumil Páral.

„Naše Jednota Brno 2 má necelých dvě stě členů a musím přiznat, že většinou důchodců či věkem starších. Přesto se nám letos podařilo získat do našich řad téměř desítku nových

členů. I když jsme brněnskou organizací, členskou základnou zasahujeme na Kyjovsko, Blanensko a Třebíčsko,“ říká Bohuslav Páral. Jednota je otevřena i novodobým válečným veteránům.

Letos legionáři poprvé organizují dětský tábor, kde budou ti nejmenší vstřebávat nejen historii, ale i posilovat svou fyzickou zdatnost. „Podařilo se nám také instalovat či iniciovat i několik pamětních desek významným legionářům. „Nyní usilujeme o vybudování důstojného pomníku internovaným vlastencům v době 2. sv. v. ve Svatobořicích u Kyjova,“ dodává místopředseda této jednoty JUDr. Jan Kux, který má na svém kontě aktivit obdivuhodný počín. Předloni se totiž vydal po stopách padlých legionářů Ukrajinou a Ruskem, a to na vlastní náklady. (Blíže si o tom můžete přečíst v rozhovoru s Janem Kuxem na str. 18.)

Záslužné kříže předány

Při příležitosti státního svátku Dne vítězství udělil ministr obrany třem bývalým vojákům tři záslužné kříže III. stupně, které vyznamenaným předal ředitel Krajského vojenského velitelství Brno plukovník Miroslav Zelinka dne 19. května tohoto roku.

Vyznamenání navrhl Český svaz bojovníků za svobodu a Vojenské sdružení rehabilitovaných, v nichž jsou ocenění zároveň aktivními členy. Kříže za svou práci v armádě převzali podplukovník v.v. Karel Kopecký (1939), rodák z Ráječka, plukovník v.v. Václav Švec (1926) z Boskovic a major

v.z. Dr. Jan Kux (1948), rodák ze Svatobořic. Není bez zajímavosti, že všichni vyznamenaní patřili v řadách armády ke spojařům. Po slavnostním aktu v družném a přátelském rozhovoru prozradil nejstarší oceněný, recept na dlouholetost. V jeho případě jde nepochybně o tělocvik, jemuž holduje denně od svých sedmi let. „A tu a tam štamprlička pravé slivovice proti chřipce jako prevence, nezaškodí,“ dodal vitální oslavenec.

Text: Jan Bořický

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Československá obec legionářská, Jednota Brno 1

K čínorodým patří také druhá brněnská organizace Československé obce legionářské Jednota Brno 1, v jejímž čele stojí předseda podplukovník ve výslužbě Ing. Jaroslav Jarolím. Na svém kontě mají její členové spoustu aktivit.

Za zmínku stojí odhalení pomníku prezidenta E. Beneše v Brně před budovou Právnické fakulty Masarykovy univerzity 10. dubna 2010. Podnět k postavení pomníku dali členové Československé obce legionářské a Sdružení čs. zahraničních letců v roce 2005. V roce 2006 vznikl Výbor pro postavení pomníku prezidentu Benešovi, který usiloval o zařazení výstavby do projektu Sochy pro Brno.

Sochu prezidenta Edvarda Beneše odhalili primátor města Brna Roman Onderka, předseda Československé obce legionářské – Jednota Brno 1 Jaroslav Jarolím a plukovník ve výslužbě Emil Boček ze Sdružení československých zahraničních letců 1939-1945. Jedním z hlavních iniciátorů postavení pomníku, finanční sbírky i jeho slavnostního odhalení byl Ing. arch. Jan Kruml. V rámci odhalení pomníku byla v aule právnické fakulty uspořádána také výstava Dr. Beneš ve fotografii s přispěním Československé obce legionářské.

Členové této organizace se letos v dubnu zúčastnili vzpomínkové akce na význačné pří-

slušníky odboje „Memoriál kapitána Opálky“ v Ořechově u Telče. Pořádají také různé osvětové i sportovní akce pro školy a věnují se dalším aktivitám. Pochlubit se můžou vydáváním publikací a knih se zaměřením na příslušníky odboje. Jako příklad lze uvést knížku „Syn Karpat“, věnovanou kapitánu Michalu Hečkovi, nebo dílko „Letci z Holásek a Tuřan“ věnované pilotům RAF. Členové Jednoty Brno 1 se starají také o umístování a údržbu pamětních desek, jako například desky pilotů RAF Jaroslava Rolce a Tomáše Krumla v Brně-Holáskách.

„S Univerzitou obrany naše organiza-

ce spolupracuje zejména při pořádání akcí k připomenutí významných událostí jako Den veteránů, Den ozbrojených sil ČR a podobně, nebo při přípravě výstav k odbojové tematice. Myslíme si však, že by nemuselo zůstat jen u toho. Nabízejí se i další možnosti, zejména při práci se studenty, kde by šlo využít vzpomínek veteránů 2. světové války k tomu, aby mladí lépe pochopili motivaci, která je vedla do válečné nejistoty s nejasným výhledem do budoucna,“ myslí si Jaroslav Jarolím.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

Aktivní zálohy AČR soutěžily na Univerzitě obrany

S myšlenkou popularizace silového sportu v armádě vznikl 1. ročník závodů Czech Army Strongman, jenž proběhl na půdě Univerzity obrany (v Kasárnách Židenice) v neděli 18. dubna 2010. Účastnili se ho příslušníci aktivních záloh, profesionální vojáci Armády České republiky a členové Československé obce legionářské.

Organizátory pilotního ročníku soutěže byly Jihomoravská jednota Československé obce legionářské, Jihomoravská krajská organizace Sdružení válečných veteránů České

republiky, Rota aktivních záloh plukovníka Františka Kopuleťého KVV Brno a Oddíl silového trojboje Power Břeclav.

Soutěžilo se v družstvech, jež si srovnávaly síly v tzv. benchpress, což představovalo zvedání činky o hmotnosti 70 kg. Družstvo mělo 5 minut času, aby v libovolném pořadí zvládlo co nejvíce platných pokusů. Ty se pak sečetly a družstvo s nejvíce platnými „benči“ získalo nejvyšší bodové ohodnocení. Následoval hod pneumatikou a tahání nákladního vozidla na

laně na vzdálenost 50 metrů, přičemž jeden z družstva táhl vozidlo vpředu a další dva tlačili zezadu.

Absolutním vítězem soutěže se stalo družstvo aktivních záloh Brno v čele s Lukášem Pudelkou z Oddílu silového trojboje Power Břeclav. Následovalo družstvo 601. skupiny speciálních sil Prostějov a družstvo Klubu vojenské historie Brno.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

Jednota ČsOL - Jihomoravská krajská jednota

Kořeny Jihomoravské krajské jednoty (pro složitost názvu uvádíme jeho zkrácenou verzi) sahají do roku 1993, kdy vzniklo Sdružení válečných veteránů. To bylo založeno příslušníky armády navrátilých se z operace Pouštní bouře a z prvních misí. Cílem sdružení je především trvalá péče o zdravotní a sociální potřeby válečných veteránů ČR.

Členové tohoto sdružení pracují v krajských organizacích, které jsou od roku 2003 samostatnými jednotami obce legionářské.

Jihomoravská krajská jednota má 108 členů, novodobých veteránů, z nichž někteří pracují na Univerzitě obrany.

Její předseda Ing. Karel Černošič považuje za jednu z významných akcí jednoty mezinárodní setkání modrých baretů středoevropského regionu. Scházejí se na ní ti, kteří vykonávali vojenskou službu v zahraničí pod modrou vlajkou Organizace spojených národů. Akce probíhají každoročně ve spolupráci s Univerzitou obrany na podzim. Letošní ročník se chystá v termínu 3. a 4. září.

Na konto jejich aktivit lze přičíst návštěvu sídla OSN ve Vídni žáky a studenty brněnských škol pod záštitou primátora Romana Onderky, kterou organizovala jednota. Byly to mimo chodem první školy z České republiky, které se dostaly do sídla OSN. Jihomoravská krajská

jednota pořádá také besedy pro mládež s výchovným podtextem, jejichž cílem je vytváření vztahu k tradicím. V listopadu minulého roku se podíleli na přípravě úspěšného divadelního představení Růže pro válečné veterány.

S myšlenkou popularizace silového sportu v armádě vznikl 1. ročník závodů Czech Army Strongman, jehož spoluorganizátorem byla též Jihomoravská krajská jednota. Závod se konal v neděli 18. dubna 2010 na půdě Univerzity obrany (v Kasárnách Židenice). Účastnili se ho příslušníci aktivních záloh, profesionální vojáci Armády České republiky a členové Československé obce legionářské.

K sportovně založeným aktivitám, na nichž se členové této jednoty organizačně podíleli, patřily také krajské i brněnské kolo Zborovského závodu branné všestrannosti 1. června 2010.

Finále proběhlo letos ve Vyškově ve dnech 23. a 24. června 2010 pod záštitou armádního generála ve výslužbě Tomáše Sedláčka a plukovníce ve výslužbě Marie Lastovecké.

V říjnu je čeká střelecká soutěž týmů a jednotlivců o Pohár Marie Ljalkové, v listopadu pak oslavy Dne veteránů ve spolupráci s jednotami ČsOL Valtice, Brno 1, Brno 2 a aktivními zálohami.

„Naše jednota se angažuje i v projektu *Nahodilá armáda*. Jde o dokument o legionářích na Rusi natočený z materiálů a faktů skládaných přes sedm let americkými nadšenci, jehož premiéra byla u nás odvysílána v říjnu 2008 v kině EZŠ za účasti tvůrců. V současné době existuje česká verze filmu, jehož premiéru plánujeme letos na podzim v Brně,“ uvedl Karel Černocho.

Jednou z aktuálních akcí je příprava výstavy *Tradice bojů za naši samostatnost a svobodu* v kulturním sále brněnské MČ Vinohrady k výročí bitvy u Zborova. Na závěr roku chystají již tradiční vánoční společné setkání členů jednot a spolupracujících organizací a první legionářský ples.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Ing. Karel Černocho

Český svaz bojovníků za svobodu

Český svaz bojovníků za svobodu je dobrovolnou, nezávislou organizací sdružující účastníky národního odboje za svobodu bývalého Československa. Jeho nejvyšším orgánem je Ústřední výbor Českého svazu bojovníků za svobodu se sídlem v Praze. Svaz se člení na okresní, obvodní, městské a základní organizace. Celorepublikový stav členů byl k 31. prosinci minulého roku 7328 osob.

Předsedkyní Městského výboru Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně je Irena Matyášková a vlastní organizace má 413 členů. Tato brněnská organizace patří k těm, jež s Univerzitou obrany udržují čilou spolupráci.

„Velice si vážíme toho, že jsme nositeli štafety organizace, která ve svém obsahu vyjadřuje myšlení a tužby všech pokrokových lidí celého světa. Jsme pokračovateli díla, které jsme převzali po svých prarodičích a rodičích. Naše sdružení je zvláštní tím, že reprezentuje široké spektrum účastníků národního boje za svobodu od nacistické okupace v letech 1938 až 1945. Těch, kteří bojovali proti fašismu a nacismu v československém vojsku v zahraničí nebo ve spojeneckých armádách. Jsou mezi námi účastníci domácího i zahraničního odbojového hnutí, bývalí příslušníci partyzánských jednotek, účastníci Českého a Slovenského národ-

ního povstání,“ představuje „svou“ organizaci téměř osmdesátiletá čiperná předsedkyně sociální a zdravotní komise MěV Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně Věra Doleželová. „Vážíme si bývalých politických vězňů, kteří byli za svoje vlastenecké postoje nacistickým režimem perzekuováni a diskriminováni žalářováním v nacistických věznicích a koncentračních táborech. Naše úcta patří také přímým pozůstalým po účastnících národního boje za osvobození, vdovám, vdovcům, sirotkám a všem, kteří s námi spolupracují a souhlasí s programem Českého svazu bojovníků za svobodu,“ vysvětluje postoje jejich sdružení.

Český svaz bojovníků za svobodu patří k organizacím, které s Univerzitou obrany udržují dlouhodobé kontakty. „Oceňujeme účast zástupců školy při pietních shromážděních a vzpomínkových akcích k významným výročím, jakými jsou například výročí osvobození Brna, Den vítězství, Ekumenické shromáždění k výročí vyhlazení Lidic a Ležáků atd. Mohli bychom vyjmenovat také celou řadu dalších akcí jako například vernisáží nebo odhalování pamětních desek. Vážíme si důstojného přístupu mladých účastníků z řad studentů, kteří se těchto aktivit zúčastňují také. Naším přáním je, aby spolupráce s Univerzitou obrany pokračovala ve stejném duchu i nadále,“ dodává Věra Doleželová na konto vzájemné spolupráce s naší školou.

Na otázku, zda členové Městského výboru Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně mají nějaký nový podnět k další spolupráci s Univerzitou obrany, Věra Doleželová navrhuje: „Možná bychom doporučili častější návštěvy studentů Památníku Kounicových kolejí, kde

by se více dozvěděli o tom, co pro naši vlast znamená 17. listopad, tedy Den studentstva, a také o historii v průběhu let 1939 – 1945. Ne všichni například vědí, že v tomto období prošlo vězením v Kounicových kolejích 35 000 až 40 000 vězňů všech druhů odboje. Z nich asi 1050 skončilo na místním popravišti zastřelením nebo oběšením.“

Tyto historické události je mladé generaci třeba připomínat jako odkaz doby, ve které padaly tisíce životů za lepší zítřky, tedy i za mírový dnešek. I proto je dobré, že Český svaz bojovníků za svobodu, a i další podobné organizace, svou činností připomínají onu těžkou etapu naší historie.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová,
Věra Doleželová, předsedkyně sociální a zdravotní komise MěV ČSBS

Klub vojenských důchodců při Univerzitě obrany

Klub vojenských důchodců působící při Univerzitě obrany je se svými 280 členy jedním z největších a současně nejčinnějších klubů v rámci Svazu vojáků z povolání AČR. V letošním roce svaz slaví dvacáté výročí svého založení. To si jeho členové připomněli jednak slavnostním shromážděním 28. června v Praze, jednak připomenou slavnostním aktivem 20. září v Klubu Univerzity obrany.

Klub vojenských důchodců vznikl z iniciativy seniorů na tehdejší Vojenské akademii. K hlavním zakladatelům patřil i jeho nynější předseda plukovník ve výslužbě Josef Štěpánek. Členskou základnu tvoří nejenom vojenská důchodci, ale jsou mezi nimi také právníci, lékaři vojenské nemocnice nebo například bývalý olympijský vítěz v cyklistice Jiří Daler. Osm procent členské základny tvoří ženy a nejstaršímu příslušníkovi je 94 let!

Od vzniku Univerzity obrany se klub těší velké podpoře managementu školy. Členové oceňují především možnost zázemí v prostorách univerzitního klubu.

Klub vojenských důchodců pracuje podle ročního plánu a řídí jej patnáctičlenná rada scházející se dvakrát do měsíce. Letos má v plánu uskutečnit dvě členské schůze, vzpomínaný slavnostní aktiv a setkání s jubilanty ve druhém pololetí (první proběhlo letos v červnu – viz článek níže). „Těchto setkání, na kterých je vždy přítomen zástupce managementu školy, si nesmírně vážíme. Oceňujeme, že se na nás nezapomíná a že jsme informováni o aktuálním dění na Univerzitě obrany,“ pochvaluje si tajemník Klubu vojenských důchodců Ing. Vladimír Kučera. Ženská sekce jejich klubu se

každoročně schází při příležitosti Mezinárodního dne žen, mimo to se však vídají na běžných setkáních. Kromě této sekce pracuje při klubu ještě sekce zahrádkářů a sekce šachistů.

Na programu klubu jsou také schůzky příslušníků bývalé Velitelsko-štabní fakulty, divadelní představení a také zájezdy, o jejichž uskutečnění rozhoduje Krajské vojenské velitelství v Brně. To má také hlavní kompetence v přidělování příspěvků důchodcům z Fondu kulturních a sociálních potřeb na základě jejich žádosti. Krajské vojenské velitelství přispívá na provozní náklady klubu a má roli jakéhosi metodického poradce. „Další část provozních nákladů se hradí z členských příspěvků a velkou mírou, i když ne přímo penězi, přispívá také Univerzita obrany. Ta nám totiž kromě poskytování prostor k činnosti klubu zajišťuje tisk pozvánek, pamětních listů, přání k narozeninám, atd.,“ vypočítává Ing. Vladimír Kučera.

Členové Klubu vojenských důchodců nechybějí na slavnostních shromážděních, vernisážích či dalších akcích pořádaných Univerzitou obrany. Další formy spolupráce by měla vymezit právě připravovaná Smlouva o spolupráci Klubu vojenských důchodců a Uni-

verzity obrany. Tou se zabývá prorektor pro vnější vztahy plukovník Ing. Jaroslav Průcha a vedoucí oddělení vnějších vztahů podplukovník Dr. Vladimír Šidla, CSc. „S oběma je skvělá spolupráce a spolu s vedoucím sekretariátu rektora Dr. Milošem Dyčkou jsou vůči nám skutečně nesmírně vstřícní,“ říká člen Rady Klubu vojenských důchodců docent. Ing. Jiří Matoušek, CSc., a dodává: „Vážíme si také zájmu pana rektora, který nezapomíná posílat jubilantům osobní přání. Na akcích Univerzity obrany s námi vždy prohodí pár slov a zajímá se o naši práci. Osobně se také vyjádřil, že slušný zaměstnavatel na své bývalé pracovníky nezapomíná.“

„Abychom byli ve výčtu našich společných aktivit kompletní, nesmíme zapomenout na spolupráci s časopisem Listy Univerzity obrany, ve kterých o našich akcích čtenáře pravidelně informujete. A těší nás, že si tento článek přečtou možná budoucí důchodci, kterým přiblížíme, co by je mohlo čekat, pokud by se rozhodli vstoupit do Klubu vojenských důchodců při Univerzitě obrany,“ uzavírá povídání o činnosti této organizace Vladimír Kučera.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Jubilanti se scházejí dvakrát do roka

Klub vojenských důchodců ve spolupráci s Univerzitou obrany organizuje pravidelně dvakrát do roka setkání, jejichž cílem je popřít svým jubilantům. Poslední z nich proběhlo letos v Klubu Univerzity obrany v úterý 2. června a zúčastnilo se ho 80 seniorů, z toho 25 oslavenců.

Prátelského posezení byl přítomen také prorektor pro vnější vztahy plukovník Ing. Jaroslav Průcha, který přítomné pozdravil jménem rektora Univerzity obrany. Členy Klubu důchodců informoval o aktuálním dění na univerzitě a o nejbližších chystaných akcích. Jubilantům pak popřál pevné zdraví a pohodu do dalších let a předal jim Pamětní list rektora

UO a předsedy Klubu vojenských důchodců.

Členka Klubu vojenských důchodců ze sekce žen Božena Polcrová poděkovala za to, že Univerzita obrany na své bývalé zaměstnanice, nynější seniory nezapomíná. Vybranými citáty slavných autorů vyjádřila vděčnost za všechny členy a připomněla, „že by s ní člověk nikdy neměl otálet“.

Sekce žen, pracující v rámci klubu měla také velkou zásluhu na organizování červnového přátelského posezení seniorů. K dobrému náladě vyhrával Vojenský umělecký soubor Ondráš.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Klub výsadkových veteránů Brno

Občanské sdružení Klub výsadkových veteránů Brno sdružuje veterány vojenských výsadkových jednotek v záloze, ve výslužbě, v aktivní záloze, bývalé sportovní parašutisty a občany, kteří prováděli seskoky padákem. Členství v něm je dobrovolné pro všechny občany Evropské unie, kteří žijí trvale v Brně a jeho blízkém okolí.

Hlavním garantem Klubu výsadkových veteránů Brno je Armáda České republiky v čele s Ministerstvem obrany a Generálním štábem AČR. Svou veřejně prospěšnou činnost vede v jejich prospěch, rozvíjí tradice a historii výsadkového vojska v jeho válečných, poválečných a současných tradicích, rozvíjí odkaz československých a českých výsadkářů bojujících za 2. sv. války a v misích AČR, shromažďuje informace o této době a uchovává je pro budoucí generace.

Klub výsadkových veteránů Brno cíle-

vědomě pěstuje, podporuje a rozvíjí dobré vztahy mezi AČR a občany ČR a EU. Svých cílů dosahuje klubovou činností, pořádáním přednášek, besed a jiných společenských akcí jak na veřejnosti, tak uvnitř svého klubu. Spolupracuje s jinými regionálními organizacemi sdružujícími veterány výsadkových jednotek, především s Klubem výsadkových veteránů při 601. skupině speciálních sil v Prostějově a také s Univerzitou obrany.

Členové klubu se letos 18. června zúčastnili pietního vzpomínkového aktu v Resslově ulici v Praze, kde v pravoslavném chrámu v roce 1942 zahynulo 7 československých parašutistů, kteří splnili speciální úkol – likvidaci nenáviděného zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Klub se aktivně podílel (a byl garantem) vykoupení rodného domku Jana Kubiše, jednoho ze dvou parašutistů, kteří se přímo podíleli na atentátu na Heydricha. Stojí v jeho rodné obci Dolní Vilémovice u Třebíče a v budoucnu by se měl za materiálního a pracovního úsilí zdejší obecní rady stát památkem Jana Kubiše.

Ve dnech 21. až 23. července tohoto roku proběhne v Brně, pod záštitou Univerzity obrany, 6. ročník Memoriálu zakladatelů výsadko-

vého vojska a 2. ročník Memoriálu vynálezce padáku Štefana Baniče. Zúčastní se ho kolem dvaceti tříčlenných družstev výsadkových veteránů z Čech a Slovenska, jejichž celkový věk v jednom družstvu bude 180 let. Soutěžit se bude ve štafetovém plavání, hodu granátem na cíl a ve střelbě ze vzduchových zbraní. Všechny disciplíny absolvovují členové družstev, mezi nimiž budou i pětasedmdesátníci, kteří tak předvedou svoji dobrou fyzickou zdatnost.

Klub výsadkových veteránů Brno si nesmírně váží vstřícnosti a pomoci Univerzity obrany, díky níž má pro svoji činnost otevřené prostory Klubu UO. Pravidelně se také účastní společenských akcí pořádaných Univerzitou obrany.

Text a foto: Jaroslav Foršť

Konfederace politických vězňů České republiky

Jednou z organizací, která neúnavně upozorňuje na tragické důsledky totalitní vlády komunistické strany je Konfederace politických vězňů České republiky.

Ta ještě stále sdružuje lidi, kteří prošli peklem lágrů, přežili celou smrti nebo dokonce utekli na Západ. Ale zastupuje i oběti, resp. rodiny těch, kteří podlehli komunistickým represím. Letos slaví konfederace své dvacáté výročí založení.

První náznaky ustavení klubu lidí perzekuovaných komunistickým režimem umožnil

rok 1968, kdy se začal zabývat rehabilitacemi. Rehabilitační zákon sice v roce 1968 umožnil rehabilitaci prvních 1800 osob, ale jeho novelou v roce 1971 o ni asi tisícovka opět přišla. Teprve rok po listopadové revoluci proběhl v roce 1990 sjezd bývalých politických vězňů, který ustavil Konfederaci politických vězňů České republiky.

Konfederace má 69 poboček, jedna z nich je také v Brně. Z původních asi 450 000 postižených žije dnes necelých 8000. Rehabilitace se dočkalo 275 000 perzekuovaných občanů. V současné době se konfederace zaměřuje především na důstojné uctívání památky obětí komunismu a na seznamování mladé generace se svými dějinami, k čemuž slouží například Muzeum třetího odboje v Příbrami, skanzen tábora Vojna v obci Leštice u Příbrami, nebo Památník obětem zla v Plzni.

Vzájemné vztahy Konfederace politických vězňů s Univerzitou obrany si její předsedkyně Naděžda Kavalírová pochvaluje. „Oceňujeme úzkou spolupráci v oblasti přednášek a besed se studenty, kteří projevují zájem o období 50. let minulého století. Myslíme si, že přímý kontakt s bývalým politickým vězněm dokáže toto období přiblížit nejlépe.“ Neodmyslitelnou součástí této spolupráce jsou vzpomínkové akce, výstavy

i publikační činnost. Členové konfederace se pravidelně účastní slavnostního vyřazení studentů Univerzity obrany.

„Veškerá vzájemná jednání jsou vedena ve vzájemné úctě a členové naší konfederace se stejnou vážností předávají vojensko-vlastenecký odkaz mladým studentům Univerzity obrany. Dohoda o spolupráci plní svůj účel,“ shrnuje Naděžda Kavalírová.

Úsilí této organizace ocenil také prezident republiky Václav Klaus na Konferenci Konfederace politických vězňů ve Španělském sálu Pražského hradu v září minulého roku: „Mnohokrát jsem řekl a chci to zopakovat i teď, před vámi, že je mým nezměnitelným přesvědčením, že byl čtyřicetiletým komunistické vlády tragickým a ničím neobhajitelným způsobem vážně postižen celý náš stát a většina jeho občanů. Způsobil i obrovské množství individuálních lidských a rodinných tragédií. Od poprav a dlouholetého věznění nejen politických oponentů, ale i zcela nevinných, mravně a občansky konzistentních lidí, až k – na první pohled – méně nápadnému, ale o to masovějšímu útlaku celých společenských skupin, jimž byla z politických důvodů odpírána možnost vzdělání či profesionálního uplatnění. To všechno jsou škody nenahraditelné, nesmazatelné, bohužel nerehabilitovatelné a nerestituovatelné. Mnohokrát jsem rovněž veřejně řekl, jak vysoce si vážím práce Konfederace politických vězňů, za jak důležitou ji pokládám – zvláště ve vztahu k naší společné paměti a v tomto smyslu především k naší mladé generaci.“

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Vojenské sdružení rehabilitovaných

Vojenské sdružení rehabilitovaných je nezávislým, dobrovolným, politicko-nadstranickým, profesním, neziskovým, společenským sdružením. Sdružuje bývalé vojáky z povolání a občanské pracovníky vojenské správy a občany České republiky, kteří byli v letech 1948 až 1989 z politických důvodů perzekuováni a podle zákona č. 87/91 Sb., nebo zákona č. 119/90 Sb. mimosoudně či soudně rehabilitováni.

Brněnské sdružení pracuje v rámci Klubů vojenských důchodců při Krajském vojenském velitelství. V současné době sdružuje 167 rehabilitovaných z Brna a okresu Brno-venkov. Více jak 60 % členů jsou bývalí příslušníci Vojenské akademie v Brně, zbytek pak příslušníci bývalých vojenských útvarů v Brně a okolí. Vojenské sdružení rehabilitovaných se ve své činnosti řídí stanovami a prosazuje občanská, sociální, ekonomická a kulturní práva i zájmy svých členů. Svou činností napomáhá při výchově mladé generace k vlastenectví a mravnosti. V praktické činnosti pak organizuje poznávací zájezdy (čtyřikrát ročně), návštěvy divadel, koncertů a dalších kulturních akcí.

Od samého počátku své činnosti Vojenské sdružení rehabilitovaných úzce spolupracuje s Univerzitou obrany (dříve VA). Rada členů byla po roce 1989 reaktivována a nastoupila na tehdejší Vojenskou akademii, kde se podílela na prosazování demokratických zásad. Výsledkem spolupráce s Univerzitou obrany byly také výstavy „Brežněvova doktrína“ a „Akce

Norbert“, vztahující se k událostem roku 1968 a následné normalizaci. K událostem této doby proběhly také dvě besedy se studenty, na kterých o svých vlastních zkušenostech a zážitcích hovořil bývalý velitel Západního vojenského okruhu generál Procházka. Při příležitosti 40. výročí okupace Československé republiky v roce 1968 proběhla, opět ve spolupráci s Univerzitou obrany, konference s přímými účastníky těchto událostí, historiky a pracovníky Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu.

Významnou činností tohoto sdružení je organizování Kurzu třetího věku, což je obdoba Univerzity třetího věku. Jde o cyklus přednášek z oblasti ekonomie, práva, společenských věd, mezinárodních vztahů a v neposlední řadě z oblasti armády. Kurz probíhá již dvacet let a ze začátku za podpory Klubu

UO. Později se do jeho organizování (2007) zapojilo vedení Univerzity obrany za podpory lektorů z řad učitelů školy. Tím se zvýšila kvalita kurzu, což oceňují nejen jeho organizátoři, ale i posluchači. Důkazem toho je vyšší účast na přednáškách a bohatá diskuse k jednotlivým tématům.

Členové Vojenského sdružení rehabilitovaných oceňují pravidelnou informovanost o akcích Univerzity obrany, kterých se také účastní a udržují tak kontakty nejenom s vedením školy, ale také s pedagogy a posluchači. Nesmírně si váží poděkování Univerzity obrany za jejich postoje v roce 1968 i v následujících letech, které obdrželi při příležitosti 40. výročí srpnových událostí před dvěma lety.

**Text: plk. v.v. JUDr. Ivo Hrazdík
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Moravskoslezský svaz vojenské tábory nucených prací – pomocné technické prapory

Moravskoslezský svaz vojenské tábory nucených prací – pomocné technické prapory (MSS VTNP – PTP) je občanským sdružením s právní subjektivitou působícím v oblasti Moravy a Slezska.

Je organizační součástí celostátního Svazu PTP ČR – Vojenské tábory nucených prací založeného v květnu roku 1968, jehož činnost ukončil vpád vojsk Varšavské smlouvy v srpnu téhož roku.

O pár let později se však na svém druhém ustavujícím sjezdu 17. února 1990 sešlo

asi sedm tisíc mužů a svaz svou činnost opět obnovil.

Svaz vznikl jako dobrovolné sdružení příslušníků bývalých pomocných technických praporů, vojenských baňských oddílů a silničních praporů ženijního vojska za účelem pomoci při řešení jejich zájmů při prosazování morální a politické rehabilitace, důchodového a zdravotního zabezpečení a dalších oprávněných nároků. Celorepublikový svaz v současné době sdružuje kolem sedmi tisíc členů. Nejmladšímu je 77 let, nejstaršímu 95.

Činnost celorepublikového Svazu PTP je řízena Ústřední radou. Organizačně se dělí na Český svaz PTP a Moravskoslezský svaz VTNP – PTP (s šesti regiony, které mají celkem 29 územních organizací, zhruba odpovídajících

oblastem bývalých okresů Moravy a Slezska).

Jedna z místních organizací má sídlo v Brně a úzce spolupracuje s Univerzitou obrany. Její členové se pravidelně účastní akcí pořádaných univerzitou a naopak zvou naše zástupce na akce pořádané Svazem VTNP – PTP. K takovým patří například každoroční celostátní setkání svazu s Armádou České republiky ve výcvikovém prostoru Libavá (letos po patnácté), oslavy 40. výročí založení svazu na Žofíně předminulý rok, 60. výročí zřízení útvarů PTP v letošním roce apod. Společně se také setkávají při vernisážích výstav, slavnostních vyřazeních či oslavách výročí na Univerzitě obrany.

Podle slov prvního místopředsedy Moravskoslezského svazu „pětipáku“ Ing. Františka

Možného je tato spolupráce vzájemně obohacující. „Oceňujeme vstřícnost univerzity vůči našim požadavkům, například poskytování prostor při konání členských výročních schůzí či sjezdů našeho svazu.“ Poslední sjezd proběhl v listopadu loňského roku, a předseda MSS VTNP – PTP JUDr. Bohumír Dufek na něm mj. ocenil vynikající úroveň spolupráce organizací PTP s řadou vojenských útvarů a zařízení i s orgány místní správy a samosprávy. Na jednom z předních míst byla přítomna jmenována Univerzita obrany a Základna neopravovaného materiálu v Brně.

Dnes osmdesátiletý František Možný vzpomíná na onu dobu s nadhledem, ale rozhodně to nebylo záviděníhodné. K nuceným pracím byl odsouzen z náboženských důvodů. Ministroval ve Slavkově a předsedal odboru mládeže Lidové strany. Osm měsíců pracoval na stavbách, dva roky pak v ostravských dolech. „Naštěstí jsem byl mladý a zdravý a navíc věřící, takže jsem se z toho docela dostal,“ vzpomíná na vojenský tábor nucených prací František Možný.

Předseda MSS VTNP – PTP Brno-město Ing. Dalibor Coufal byl před lety národním

socialistou, a jak sám říká „pouštěl si ústa na špacír“, a tak se pro tehdejší komunistický režim stal nepohodlným. Šel tedy kopat uhlí. I on už na své „angažmá“ v táborech nucených prací vzpomíná smířlivě, ale tenkrát to nesl nelehce: „Udělali z nás pololidi, neměli jsme žádná práva a zacházeli s námi bez úcty. Dokonce uvažovali o tom, že nás odvezou do sovětských gulagů. Naštěstí tomu zabránila smrt Stalina, a tak jsme zřejmě tenkrát unikli smrti. Podobné osudy tenkrát zažívalo šedesát až osmdesát tisíc našich lidí. Protože jsme však byli všichni na jedné lodi a se stejným smýšlením, dodávalo nám to sílu a drželo nás to pohromadě. To nám vydrželo až dodnes v našem svazu. Pro úplnost podotýkám, že v žádném případě ne-

lze pětápáky ztotožňovat s Černými barony podle Švandrlíka,“ podotkl Dalibor Coufal.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Brněnská odbočka Společnosti Ludvíka Svobody

Společnost Ludvíka Svobody (SLS) je nezávislé, nadstranické a neziskové občanské sdružení, které bylo založeno v Praze v roce 2004. Jak se uvádí ve stanovách, činnost sdružení je zaměřena na rozvoj těch ideálů svobody našich národů, demokracie, bratrství slovanských národů a míru, za které armádní generál Ludvík Svoboda bojoval v 1. i 2. světové válce a celý svůj bohatý život.

SLS usiluje o to, aby památka na armádního generála a bývalého československého prezidenta Ludvíka Svobody včetně jeho odkazu byly zachovány i pro budoucnost. V dané souvislosti se snaží o pravdivý a objektivní výklad

historie našich národů a úlohy i místa Ludvíka Svobody v národně osvobozovací boji za války a v dalším jeho životě.

K nejčinnorodějším odbočkám SLS patří brněnská, jejíž předsedkyní je paní Mája Dočkalová, bývalá příslušnice 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu za druhé světové války. SLS Brno od samého prvo počátku spolupracuje s Univerzitou obrany. Na kontě této úzké spolupráce je řada společných akcí zaměřených zejména na vlasteneckou výchovu studentů univerzity.

V nedávné minulosti dokonce došlo k založení studentské Historické skupiny Ludvíka Svobody při Univerzitě obrany. Hlavním posláním historické skupiny je rozvíjení novodobých vojenských tradic s akcentem na období 2. světové války. Členové skupiny se pravidelně setkávají s válečnými veterány, doprovází je na různé vzpomínkové a pietní akty a účastní se společných besed. Tímto způsobem se snaží členové skupiny dozvědět spoustu faktů z období 2. světové války, ale i z doby poválečné.

Právě prostřednictvím předávání osobních zkušeností a prožitků válečných veteránů si studenti ucelují představu o tom, jaké útrapy a hrůzy museli naši hrdinové zažívat. Zmíněné poznatky se studenti snaží předávat dále svým mladším kolegům.

Členové historické skupiny se také účastní slavnostních shromáždění, kde jsou předávána vyznamenání a ocenění. Účastní se akcí pořádaných SLS Brno. Navštěvují zajímavé a atraktivní kulturní památky, jako je například památník jednoho z nejvýznamnějších českých umělců 20. století Maxmiliána Theodora Jana Švabinského v Kroměříži s obrazovou galerií jeho úchvatných děl. Velký zájem projevuje skupina také o historické zbraně a munici, vojenské stejnokroje a historické dokumenty. Zmíněné materiály a texty často studují a na svých setkáních rozebírají jejich obsah. Mnohdy se jím podaří obdržet i významné autentické záběry z období 2. světové války, což u takových nadšenců, jako jsou právě členové historické skupiny, vyvolává vlnu emocí.

Cílem aktivit Historické skupiny Ludvíka Svobody při Univerzitě obrany je rovněž účast na akcích zaměřených na informování studentů o soudobých nasazeních českých vojáků v zahraničních misích, převážně v Iráku a Afghánistánu. Během roku tak skupina uskuteční řádově dvě desítky akcí a setkání, které probíhají převážně v týdnu a studenti tak musí skloubit své studijní povinnosti se zájmy historické skupiny. Nežřídká jsou studenti osloveni, aby pomohli zabezpečit společensko-historické akce během víkendů. Většinou neváhají a jsou ochotni tyto akce naplnit. A jejich prožitky potom hovoří za ně: „Děláme to rádi i ve svém volném čase, protože nás to baví, a navíc spojujeme příjemné s užitečným – vytváříme prostor pro předání historických tradic dalším generacím.“

Text: Dr. Pavel Pazdera
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Český patriot se zájmem o vojenskou historii

Na začátku byla obyčejná debata na téma dovolené, o níž jsem si předminulý rok povídala s historikem, právníkem, publicistou a spisovatelem a současně naším dopisovatelem JUDr. Janem Kuxem. Tenkrát se tento nadšenec vojenské historie chystal projít bojovou trasu našich legionářů od Uralu až po Zborov. Cílem expedice bylo zmapování pietních míst a válečných hrobů československých legionářů.

Napadlo mě, že by to mohlo být zajímavé téma do Listů Univerzity obrany. Tak vznikl seriál, který čtenáři pravidelně nacházeli na našich stránkách od března do prosince minulého roku. Devítidílný seriál Po stopách československých legií vzbudil zájem u Československé obce legionářské, jejíž je Jan Kux dlouholetým členem. Ti se rozhodli vydat knižní podobu reportáží. Dílo by mělo uzříti světlo světa pravděpodobně v červenci tohoto roku. Seriál si vysloužil také obdiv poroty Obce spisovatelů - Klubu autorů literatury faktu, která Janu Kuxovi udělila letos 12. května cenu Miroslava Ivanova v kategorii za publikovanou časopiseckou tvorbu. Ta se uděluje jedenkrát ročně za výjimečnou a originální tvorbu. Je potěšitelné, že šlo právě o jeho reportáže publikované v Listech Univerzity obrany.

Honzo, vím, že pracuješ jako právník, přičemž celou dobu, co se známe, se aktivně zabýváš historií, a to především vojenskou. Čím to je?

Není to nikterak složité. Táta měl doma bohatou legionářskou knihovnu edice, která vycházela v letech 1945–48, takže jsem se později začel. Navíc byl u SNB a později u ČSLA, než byl v padesátých letech odejit. Fandil legionářům, takže vztah k těmto otázkám je nepochybně v mých genech.

Jak tě vlastně napadla myšlenka expedice po stopách československých legionářů?

Vše vzniklo z nápadu napsat malou knížku o prostém legionáři Janu Kyněrovi z vesnice, ze které pocházím. Byl výjimečný svým napsaným deníkem z bojů v legiích. Jeho čtení bylo tak zajímavé, že jsem tam prostě musel jet a vidět krajinu i ty lidi kolem. Prostě obyvatele vesnic, kteří jednou viděli legionáře jako osvoboditele, jindy poněkud hůře, ale to je téma složitější.

Co si pátráním zjistil?

Na řadě míst jsme stopy po našich vojácích našli. V muzeích, v terénu, na hřbitovech, i v paměti lidí, kteří nám rádi pomáhali. Z toho jsme měli pochopitelně radost, a pak když víme, že výsledky nezapadly a že budou využity k postavení pomyslného piedestalu

statečným vojákům, kteří zde riskovali své životy pro vlast, máme hřejivý pocit.

Čtenáře bude určitě zajímat, že jsi do Ruska i na Ukrajinu odjel ve svém vlastním volnu a náklady s tím spojené sis platil z vlastní kapsy. Na cestách tě doprovázel tvůj kamarád a kolega z pracoviště Mgr. Vít Dorin. Navštívili jste desítky měst a míst a procestovali více než 12 tisíc kilometrů. Co se pak dělo s informacemi (kromě vzpomínaného seriálu), které si ohledně československých legionářů získal?

Informace slouží především Československé obci legionářské k řadě aktivit, které se z poznatků získaných na cestách nyní chystají v rámci celostátního projektu Legie 100: stavby pomníků, úpravy hřbitovů, označení pro turisty (třeba kolem Zborova). Pochopitelně, že jsme výsledky cest předali i příslušnému odboru Ministerstva obrany k dalšímu využití. Projekt je společný a je téměř desetiletý a jistě se řada věcí podaří zrealizovat, zbudovat, opravit atd. Vrcholem by snad mohla být jízda legiovlaku, který by výstavou o legionářích, instalovanou v několika vagoncích, zviditelnil nejen je, ale i celou anabázi bojů na Rusi. Vlak by měl jet i do zahraničí, ale to je ještě daleko. Projekt je náročný nejen na realizaci, ale i na peníze, ale snad vše dobře dopadne.

Spolupracovali jste také na seriálu Banderovci na jihovýchodní Moravě, který vycházel v Listech Univerzity obrany od září 2008 do února 2009. To je další z témat, kterým se zabýváš?

Vznikl u mne paradox. To je téma, řekněme prvořadé, které jsem chtěl napsat už předtím, ale protože jsem se pustil do té „malé brožurky“ o legionáři Kyněrovi a z mě řeči

je patrné, jak se to rozvinulo, musí toto zpracování posečkat.

Které z témat jsou ještě tvou oblíbenou parketou?

Jednoznačně je to Internační tábor Svato-bořice, kterému se určitě věnuji přes pětadvacet let. Není se co divit, jsem totiž tamní rodák. Ale tam se mi již něco podařilo vytvořit. Téma ještě není uzavřeno. I stavba důstojného pomníku našim vlastencům, kteří tam trpěli i umírali, zatím čeká. Očekával bych více iniciativy „shora“. My na tom nejnižším článku společnosti děláme maximum. Pokud shora neřeknou, že vlastenectví trpí a sténá, že se z pojmu vytrácí jeho obsah, asi je náprava ještě v nedohlednu.

Jsi dlouholetým členem Československé obce legionářské a Českého svazu bojovníků za svobodu, přednášíš válečnou tematiku, věnuješ se publicistické práci, vydáváš knížky a získal jsi i titul Český patriot 2009. To je docela široký záběr. Řekni, co je pro tebe ze všech činností, nevyjímaje tvou práci podnikového právníka, největší radostí?

No, když to vše v odpovědi maximálně zkonkretizuju – tak řešit zajímavé kauzy, o kterých můžu psát soudničky, nebo jiným lidem nějak daným právem pomoci, pak držet v rukou hotovou knížku a vidět na tvářích posluchačů i mého syna zájem a zájem o téma, o němž povídám. No a jako nositel ceny nazvané Český patriot 2009, kterou mi letos v únoru udělila Asociace nositelů legionářských tradic? Když se tak zamyslím, tak vlastně vším co dělám, se prolíná koncentrace na historii, která se mnou stojí netendenčně na stráži vlastenectví.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Testování v Jeseníkách

Ve dnech 6. až 8. dubna tohoto roku patřily svahy pod Petrovými kameny vybraným studentům druhého ročníku Fakulty vojenských technologií. Tentokrát byly ovšem sportovní výkony jednotlivců předmětem testování.

PaedDr. Zdeněk Veleba a PaedDr. Dan Zacha z Centra tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany ve spolupráci s pracovníkem Vědeckého a servisního pracoviště tělesné výchovy a sportu CASRI Praha p.o. PaedDr. Emilem Bolkem, CSc., a pracovníci biochemické laboratoře Evou Bouchnerovou testovali na trati v okolí Ovčárny pod Pradědem vliv použitých přesunových prostředků na rychlost přesunu, úroveň laktátu, průběh a maximální hodnoty tepové frekvence. U deseti

testovaných studentů se provádělo s využitím špičkové techniky firmy Polar porovnání výše uvedených parametrů dosažených při použití sněžnic, běžecké výstroje a skialpinistické výstroje.

Ze získaných parametrů se bude odvozovat vhodnost použití jednotlivých prostředků z hlediska profilu tratě a konkrétních parametrů sněhu. Testování se uskutečnilo v rámci řešení projektu „Efektivita přesunů na sněhu z hlediska výběru přesunových prostředků“, který řeší jmenovaní pracovníci CTVS. I pro potřeby CASRI p.o., řešící pro potřeby Armády České republiky každoročně výzkumné úkoly v oblasti výcviku vojenských profesionálů, budou získaná data přínosem.

Studenti nejprve absolvovali 2150m dlouhý úsek s minimálním převýšením, aby po odběru kapilární krve z ušního lalůčku nastoupili do druhého úseku dlouhého 1600m s profilem (viz. obr.), kde jim byla opět odebrána kapilární krev a poté následoval sestup, respektive

sjezd do prostoru startu. Každá z testovaných osob nesla cca 15 kg zátěž.

Testování bylo náročné, zvláště na konci posledního měřeného úseku si při použití běžecké výstroje mnozí sáhli za hranici fyzických i psychických sil. Studentům je třeba poděkovat, protože se testování zúčastnili dobrovolně a nezištně. Výsledky budou po statistickém zpracování publikovány.

Text a foto: dr. Zdeněk Veleba, dr. Dan Zacha, CTVS

Naši studenti na cvičení nouzového přežití

Ve dnech 12. – 16. dubna se několik našich civilních studentů, včetně mě, zúčastnilo kurzu Naděje 2010. Šlo o cvičení, které bylo pojato jako zdokonalovací kurz nouzového přežití a bylo pořádáno Institutem ochrany obyvatelstva Lázně Bohdaneč.

Odehrávalo se částečně v oblasti Vojenského výcvikového prostoru Libavá ve srubovém táboru Smilov (pondělí až středa). Zbývající dny pak účastníci strávili ve vybudované materiální základně humanitární pomoci v areálu Záchraného útvaru Hasičského záchraného sboru v Hlučíně.

Cvičení se kromě Univerzity obrany zúčastnili i další školy z České republiky zabývající se problematikou ochrany obyvatelstva, krizového řízení apod. Naši školu reprezen-

tovali studenti Petra Dohnalová, Simona Kadubcová, Tereza Pospíšilová a Martin Lietava z modulu Ochrana obyvatelstva a Jakub Cetkovský z modulu Logistika. V neposlední řadě se cvičení zúčastnili i zástupci z vybraných pracovišť Univerzity obrany, a to konkrétně major Ing. Jan Kyselák, Ph.D., z Katedry ochrany obyvatelstva a podplukovník PhDr. Jiří Sekanina z Centra tělesné výchovy a sportu.

Kurz byl rozdělen do dvou částí. První byla zaměřena na evakuační pochod s evakuačním zavazadlem, přípravu improvizovaných staveb a stravy. Evakuační pochod byl rozložen na dva segmenty. V prvním segmentu šlo o přesun z města Libavá do Vojenského výcvikového prostoru Libavá, konkrétně do srubového táboru Smilov, kde jsme strávili první dvě noci. Druhý segment byl pro nás tím hlavním. V něm jsme měli možnost ověřit si své síly. Cílem pěší evakuace bylo ujít dvacet kilometrů. Všem členům naší skupiny se tuto vzdálenost podařilo zdat.

Druhou částí kurzu byl pobyt v materiální základně humanitární pomoci v areálu

Záchraného útvaru HZS v Hlučíně. Během těchto dní jsme absolvovali přednášku první pomoci i přednášku z psychologie, dále přednášku a ukázkou prostředků pro přežití ze Správy státních hmotných rezerv i přednášku s ukázkou a ochutnávkou bojových dávek potravin. Dále jsme byli provedeni areálem záchraného útvaru Hasičského záchraného sboru v Hlučíně, kde jsme měli možnost seznámit se s jeho technikou. I v této části cvičení jsme opět měli možnost využít své dovednosti, a to v tvorbě improvizovaných nástrojů denní potřeby a v modelování improvizovaných staveb nouzového přežití.

Ihned v první den příjezdu se k nám počasí obrátilo zády a celý týden nám výrazně přšelo a bylo chladno. Vydatný déšť s sebou přinesl i nečekané problémy, z nichž asi největším byla voda držící se uvnitř stanů. Avšak i s tím jsme se dokázali vypořádat. A i přes nepřízeň počasí bylo pro nás toto cvičení velkým přínosem týkajícím se našeho oboru, ale také života.

Text a foto: Tereza Pospíšilová

Kurz generálního štábu na zkušené v Itálii

V rámci výuky 23. kurzu generálního štábu „Jiřího z Poděbrad“ v předmětu „praxe“ navštívili frekventanti tohoto kurzu kariérového vzdělávání na Univerzitě obrany ve dnech 17. až 21. května 2010 vojenské instituce v Neapoli a Římě.

Nejprve odletěla desítka účastníků 23. kurzu generálního štábu a Katedry celoživotního vzdělávání v čele s jejím vedoucím Ing. Pavlem Zúnou do Neapole, kde je uvítal podplukovník Ing. David Klement z Velitelství společných sil (JFC HQ) NATO v Neapoli. Skupina se tady seznámila se strukturou a úkoly JFC HQ. Hlavní pozornost byla věnována plánování a řízení operací na Balkáně. Další téma řešilo otázky spojené se Silami rychlé reakce NATO (NATO Response Forces).

Jiným místem, které naši studenti a pedagogové navštívili, byla italská štábní škola „Istituto Superiore di Stato Maggiore Interforze“ (ISSMI) v Římě. Za přítomnosti přídělnice obrany Velvyslanectví České republiky v Římě generálmajora Ing. Antonína Pugzika nás přivítal zástupce velitele školy generál Melli.

Příslušníci kurzu se měli možnost seznámit s úlohou a postavením ISSMI v kariérovém vzdělávání v italské armádě.

Díky generálu Pugzíkovi měla skupina studentů a pedagogů jedinečnou příležitost navštívit i Velvyslanectví České republiky, kde je zástupkyně velvyslance ČR v Itálii a na Maltě Hana Zvonková seznámila se zahraničně-bezpečnostními prioritami Itálie. Strukturu a úkoly italské armády, a její podíl na zahraničních misích, objasnil generál Pugzík.

V závěru týdne studenti navštívili školu NATO v Římě „NATO Defense College“ (NDC), kde je uvítal její velitel generálplu-

kovník Ditrich Löser a zástupce AČR na této instituci plukovník gšt. Ing. František Mičánek (Faculty adviser). Příslušníci kurzu se spolu s účastníky probíhajícího kurzu NDC zúčastnili přednášek na téma „jaderné odstrašení v současném bezpečnostním prostředí“.

Návštěva institucí v Itálii umožnila všem zúčastněným podrobně se seznámit se systémem plánování a řízení operací NATO a byla velice podnětná. Získané zkušenosti poslouží k dalšímu zkvalitnění kariérového vzdělávání v rámci resortu obrany.

Text a foto: major Ing. David Čep

Důstojnický kurz na Fakultě vojenského zdravotnictví

Na základě požadavku velitelů zdravotnických útvarů a zařízení AČR, doporučení náčelníka vojenské zdravotnické služby brigádního generála Pavla Zbořila, a po schválení ředitelem sekce – personálním ředitelem MO, se na sklonku loňského roku na několik měsíců dějištěm důstojnického kurzu stala poprvé také Fakulta vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové.

V období od 14. 12. 2009 do 30. 4. 2010 se zde uskutečnil pilotní důstojnický kurz, určený výhradně pro příslušníky zdravotnické služby. Do kariérového kurzu „Organizace a řízení vojenského zdravotnictví“ bylo vysláno celkem 13 žadatelů, z toho 10 žen, zařazených ve vojenském zdravotnictví na funkce hlavní, vrchní nebo staniční sestra, farmaceut či veterinární lékař. Většinou se jednalo o zkušené pracovníky z praxe, vřdyt mnoho z nich prošlo i několika zahraničními misemi.

Katedra organizace vojenského zdravotnictví, která byla garantem kurzu, postavila program na vševojskovém základu s významným podílem všeobecně vzdělávacích předmětů, tematiky různých zdravotnických oborů a tělesné přípravy. Účastníci kurzu prošli

také střeleckou přípravou u Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov či absolvovali krátkodobé stáže v Centru biologické ochrany Těchonín, u Ústředního vojenského veterinárního ústavu Hlučín nebo na Základně zdravotnického materiálu v Bystřici pod Hostýnem.

V průběhu kurzu byly teoretické přednášky doplňovány praktickým výcvikem, který vyvrcholil cvičením ve vojenském výcvikovém prostoru Tisá. Cvičení bylo zaměřeno na propojení a návaznost nezbytných vševojskových dovedností se základy odborné zdravotnické činnosti, uplatňované v zahraničních misích. V náročných zimních podmínkách si v průběhu cvičení některé příslušnice něžného pohlaví sáhly skutečně až na dno svých sil. Přesto byla praktická zaměstnání ze strany účastníků kurzu velmi kladně hodnocena.

Kurz byl zakončen závěrečnou zkouškou. Slavnostní vyřazení absolventů kurzu proběhlo v pátek 30. dubna 2010 v Purkyňově salonku Fakulty vojenského zdravotnictví za účasti děkana Fakulty vojenského zdravotnictví ÚO plk. Romana Chlíba, proděkana Fakulty pro studijní a pedagogickou činnost pplk. Miroslava Procházky a vedoucího Katedry organizace vojenského zdravotnictví plk. Vojtěcha Humlíčka. Děkan fakulty přednesl k absolventům krátký projev,

ve kterém vyjádřil přesvědčení, že kurz přispěl k rozvoji odborných i vševojskových profesionálních znalostí a dovedností každého jedince. V následné diskuzi zazněly také kladné ohlasy a dojmy absolventů. Poděkování Fakultě vojenského zdravotnictví a jejím učitelům vyslovila jménem všech absolventů poručice Hana Kodoušková.

Na samotný závěr předal děkan fakulty všem účastníkům osvědčení o absolvování kurzu a ocenil nejlepší absolventy. Za výtečné plnění studijních povinností v průběhu celého kurzu obdržela diplom a drobnou upomínku poručice Lucie Jarešová a za vynikající výsledky u závěrečné zkoušky nadporučík Michal Uher.

Text: plk. MUDr. Vojtěch Humlíček, Ph.D.
Foto: archiv FVZ

Když je práce vaším koníčkem

Dnes slavný jednatřicetiletý pilot Martin Šonka je bývalým absolventem Univerzity obrany, respektive tehdejší Vojenské akademie. S bakalářským diplomem v ruce opouští škamna naší školy v roce 2001. Ve studiu pokračuje na Univerzitě Pardubice obor Management, marketing a logistika v dopravě. V tomto samém období začíná se závoděním. V roce 2001 létá akrobacii na kluzácích a v roce 2003 začíná i s akrobacii na motorových letounech. O rok později se hlásí první úspěchy. Stává se mistrem republiky na kluzácích i na motorových letounech. Po těchto událostech přichází nabídka stát se členem českého reprezentačního týmu. Tehdy ještě Martin ani netuší, že ho tyto drobné kroky dovedou až před bránu Red Bull Air Race. Martin létá již desátým rokem. Nejdříve to bylo na Školní základně v Pardubicích, poté na Základně letectva v Náměšti nad Oslavou a dodnes na 21. základně taktického letectva v Čáslavi. Na svou alma mater do Brna přijíždí pět dnů po absolvování prvního závodu Red Bull Air Race, který probíhal v Abú Zabí. Pozval ho vedoucího Katedry letectva plukovníka gšt. Ing. Miloslav Bauer, aby se v první aprílový den stal patronem studijní skupiny budoucích pilotů.

Podařilo se vám tímto šampionátem splnit si svůj dávný sen?

To rozhodně. Co se týče mé sportovní kariéry, tak stoprocentně. Můj dětský sen bylo stát se vojenským pilotem a létat na proudových letounech a Red Bull Air Race se stal během mé sportovní kariéry mým dalším snem.

Mohl byste našim čtenářům přiblížit, jak závod probíhal?

Každý závod probíhá tak, že přijedete do místa závodu asi osm dní před finále. Nejdříve celý tým skládá letadlo, které bylo před tím rozloženo pro transport. Potom následují testovací lety. Trénink přímo v závodní trati mezi pylony probíhá dva dny, během kterých každý pilot udělá čtyři tréninkové lety. Potom následuje kvalifikace. Každý letí dvakrát a nejlepší čas určuje pořadí. A následující den už je samotný závod.

Před závodem jste se nechal slyšet, že neusilujete o vítězství, ale jde vám o to získat zkušenosti a pak se uvidí... Jste se svým výkonem spokojen?

Poměrně ano, cítil jsem se v novém letadle velice dobře. Trochu jsem si pokazil poslední let, což mě zřejmě stálo zisk prvních bodů do mistrovství světa.

Předpokládám, že k absolvování tak náročného závodu byla zapotřebí pečlivá příprava. Jak jste se na něj připravoval?

Příprava se skládá jednak z fyzického tréninku, tak samozřejmě ze samotného létání se závodním letadlem a tréniku techniky pilotáže a také ladění celého stroje po technické stránce.

Pomohly vám zkušenosti vojenského pilota?

Každopádně. Vojenské létání mi obecně dalo strašně moc. Jelikož i manévrování s letounem L-159 Alca, který právě létám na základně v Čáslavi, je poměrně podobné manévrování při závodě, dá se říct, že každý den v práci, je výborný trénink.

Na vašem Facebooku máte přes osmistovku fanoušků. Pomáhálo vám vědomí, že vás povzbuzuje tolik příznivců?

Byl bych moc rád, kdyby se létání stalo obecně mnohem populárnějším sportem, tak jak si zaslouží. V mnoha leteckých disciplínách máme výborné sportovce, kteří si zaslouží pozornost.

V médiích jsem zaznamenala informace o vaší koupi speciálního stroje Edge, který jste získal od Američana Mikeho Mangolda. Ten s ním předtím létal předchozí sérii Red Bull Air Race. Jak se vám podařilo na něj sehnat prostředky a jak jste byl s letounem spokojen?

Na takové letadlo jsem samozřejmě předtím neměl prostředky, ale podařilo se mi domluvit splátky, takže letadlo budu splácet

během sezóny. Jinak létat takové letadlo asi musí potěšit každého pilota. Přestože již před tím jsem létal různé typy podobně výkonných letadel, byl jsem z mého nového Edge 540 naprosto nadšený.

Jak bude závod pokračovat?

Během celé sezóny mě čeká celkem osm závodů po celém světě, takže další proběhne v Austrálii a další potom například v Rio de Janeiro.

Po devíti letech jste se vrátil na svou alma mater. Jak vzpomínáte na studentské časy strávené na Univerzitě obrany, respektive Vojenské akademii?

Hrozně rád vzpomínám na svoje studia na tehdy ještě Vojenské akademii. Každému pilotovi je samozřejmě nejlépe na letišti mezi letadly, ale i doba studií je pro každého obdobím, na které potom rád vzpomíná. A ani já nejsem výjimkou.

Potkal jste zde hodně známých tváří?

Potkal jsem jich tu spoustu. Ať už to byli učitelé, současní kolegové z Čáslavi, tak i někteří moji spolužáci z ročníku, kteří tady dnes již vyučují.

Některým z našich studentů jste vzorem. Co byste jim poradil, aby byli jednou stejně úspěšní jako vy?

Pokud je jejich práce bude bavit a budou se jí věnovat naplno, úspěch už se dostaví sám.

**Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: archiv Martin Šonka**

Dobré sousedství tentokrát bez sousedů

Ve dnech 19. až 24. dubna letošního roku proběhlo na Akademii ozbrojených sil Slovenské republiky cvičení Dobré sousedství na téma Nasazení EU BG (Bojová skupina Evropské unie) v regionálním konfliktu. Tradice těchto cvičení byla založena v roce 1996, kdy první z nich proběhlo za účasti cvičících ze strany Rakouska a z České republiky.

Cvičení pak byly organizovány jednotlivými partnery nepřetržitě od roku 1996 do roku 2004. Od roku 2000 se pravidelně zúčastňovali i zástupci slovenské strany. V roce 2005 se cvičení neuskutečnilo, poslední třístranné cvičení proběhlo v roce 2006.

Letošní cvičení bylo plánované jako třístranné velitelsko-štabní cvičení (CPX) a ve štábu mělo cvičit 21 studentů kurzu vyšších důstojníků. Vzhledem k restrikcím v resortu Ministerstva obrany, nebyl kurz vyšších důstojníků v akademickém roce 2009/2010 otevřen. Hrozilo, že cvičení proběhne zcela bez účasti sousedů, neboť i rakouská strana neměla studenty, kteří by mohli být do struktury cvičícího štábu zařazeni. Nakonec ale přece jen „dobří sousedé“ nezklamali a vyslali dva zástupce Univerzity obrany – podplukovníka Ing. Petra Rypa, vedoucího skupiny vojenského umění, a akademického pracovníka podplukovníka v záloze Ing. Ladislava Koláčka z Katedry celoživotního vzdělávání.

Cvičení řídil prorektor pro vojenské věci plukovník gšt. Ing. Juraj Výrostek. Podplukovník Ryp vykonával funkci zástupce řídicího cvičení, Ing. Koláček působil jako mezinárodní pozorovatel. Cvičícími byli nižší a vyšší důstojníci, studenti Základního velitelsko-štabního kurzu a Vyššího velitelsko-štabního kurzu. Cvičilo se na téma Plánování nasazení EU BG v regionálním konfliktu. Oba přísluš-

níci Katedry celoživotního vzdělávání využili své znalosti a zkušenosti v oblasti plánování nasazení sil z předcházející dlouholeté praxe u vojsk i ze cvičení, jež na podobné téma proběhly v rámci kurzů vyšších důstojníků.

V průběhu cvičení zástupce české strany přijal vedoucí Centra dalšího vzdělávání plukovník v záloze Ing. Michal Chlebec. Strany předběžně projednaly úkoly pro přípravu a provedení společného velitelsko-štabního cvičení kurzů Vyššího velitelsko-štabního kurzu a Kurzu vyšších důstojníků v prvním čtvrtletí roku 2011. Příslušníkům Katedry celoživotního vzdělávání nabídl také možnost spolupráce v oblasti výuky v kariérových kurzech organizovaných Centrem celoživotního vzdělávání Akademie ozbrojených sil v Liptovském Mikuláši. Jednalo by se především o problematiku operačního plánování v NATO a EU. Dále o rozšíření výuky v Základním velitelsko-štabním kurzu o použití C2 systému při plánování vojenských operací. (Poznámka.: C2 systém - systém velení a řízení, obdoba Operačně taktického systému velení a řízení pozemních sil AČR).

Zájem o zavedení C2 systému do praxe u vojsk projevil i samotní účastníci cvičení – studenti v obou velitelsko-štabních kurzech, kteří v praxi působí v různých velitelských a štabních funkcích na taktické a operační úrovni.

V rámci cvičení proběhlo i neformální se-

tkání příslušníků Katedry celoživotního vzdělávání s účastníky obou zmíněných štabních kurzů. Naši účastníci získali nové poznatky a informace o organizaci a obsahu výuky Základního velitelsko-štabního kurzu a Vyššího velitelsko-štabního kurzu na Akademii ozbrojených sil, o jejich kladech a nedostacích. Tyto poznatky a informace využijí v přípravě a realizaci výuky předmětů „Použití vojsk v operacích“ a „Velení a řízení“, v kurzech vyšších důstojníků.

Účastníci cvičení také porovnávali Standardní operační postupy Ozbrojených sil Slovenské republiky a AČR. Je možné konstatovat, že Standardní operační postupy pro plánování operací obou armád jsou kompatibilní a je možné zrealizovat cvičení mezinárodního štábu.

Podplukovník Ryp a Ing. Koláček odjžděli z Liptovského Mikuláše s přesvědčením, že „Dobré sousedství 2011“ proběhne tentokrát v České republice za účasti nejen dobrých sousedů, ale i dobrých přátel a partnerů. Pro realizaci tohoto cvičení je však potřeba vykonat velké množství práce. Především je nutné cvičení důsledně a kvalitně připravit. Cvičení budou předcházet plánovací konference. První z nich bude organizovaná příslušníky skupiny vojenského umění Katedry celoživotního vzdělávání a proběhne v říjnu letošního roku.

Text: pplk. v zál. Ing. Ladislav Koláček

Návštěva slovenského přidělenec obrany na UO

Dne 21. dubna 2010 navštívil Univerzitu obrany přidělenec obrany Slovenské republiky v ČR generálmajor Milan Maxim. Cílem jeho návštěvy bylo získat bezprostřední informace o českém vojenském vysokoškolském vzdělávání a koordinovat mezinárodní aktivity v obou zemích týkajících se této oblasti.

Generála Maxima přivítal v zastoupení rektora Univerzity obrany prorektor pro vnější vztahy UO plukovník Jaroslav Průcha. Obě strany se ujistily o vzájemných vztazích, které především díky úzké spolupráci české Univerzity obrany a slovenské Akademie ozbroje-

ných sil generála Milana Rastislava Štefánika v Liptovském Mikuláši dosahují nadstandardní úroveň. Poté nastal čas rekapitulace společných aktivit pořádaných jak na Univerzitě obrany v Brně, Hradci Králové, či ve Vyškově, tak i na Slovensku.

Podplukovník Vladimír Šidla, vedoucí oddělení vnějších vztahů Univerzity obrany, seznámil významnou návštěvu se strukturou školy, vztahy a návaznostmi na kariéru vojenského profesionála. Slovenský přidělenec se zajímal především o zkušenosti z pedagogické oblasti a o podmínky studia. Během diskuse bylo poukázáno na skutečnost, že Univerzita obrany patří mezi první vysoké vojenské školy v Evropě, které jsou zapojeny v programu Erasmus. Součástí návštěvy slovenského přidělenec obrany bylo projednání možností a právních podmínek vzájemné spolupráce v oblasti studijní i vědecké v období let 2010 – 2011.

Text a foto: Ing. Stanislav Poráň

Lombardia 2010

„Rychle! Už jsou za námi Francouzi!“ křičel velitel hlídky, která právě běžela na stanoviště, kde byl úkolem přepad objektu a pobízel: „Musíme přidat. Ty půjdeš se mnou a vy dva pravou stranou.“ Hlídka se rozdělila a během přesunu k objektu jeden z vojáků šlápl na nastraženou minu. Vtom z okna objektu vykoukl nepřítel a střelbou zastřelil dalšího člena. „Stala se chyba, že jsme si ve spěchu pořádně neprohlédli a nepročítli zadání úkolu. Minové pole tam bylo určitě vyznačené!“ rozčilovala se hlídka při vyhodnocení úkolu.

Ve dnech 21. až 23. května 2010 totiž proběhla v italské Lombardii mezinárodní soutěž průzkumných hlídek, které se zúčastnila pětice studentů Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany pprap. Petr Homola, pprap. Daniel Brušík, prap. Milan Mach, prap. Tomáš Podlužanský a prap. Petr Matouš, studenti z řad skupiny Commandos studující ve studijním oboru Vojenský management ve studijních modulech Velitel průzkumných jednotek a Velitel mechanizovaných a tankových jednotek. Soutěž byla rozdělena do několika kategorií – vojenské školy, vojenské zálohy, samostatná italská kategorie a vojenské jednotky, přičemž všechny kategorie také bojovaly mezi sebou o celkové umístění.

Samostatnou složkou soutěže byly dynamické střelby z pistole a brokovnice, dále střelba na 100m z M16 a 300m z FN FALU. Druhá část soutěže probíhala pod taktickým

námětem při přesunu v nestabilním prostředí. Během přesunu zhruba na 25km se hlídka potýkala s mnoha úkoly na stanovištích, např.: práce CIMIC v obydlené vesnici, střelba z odstřelovací pušky, používání starého italského minometu, pozorování ve dne i v noci, přepad objektu, bivakování, poznávání zahraniční techniky, zneškodnění IED, první pomoc a další.

Nejdůležitější pro nás však byl přesun, který jsme podle našeho hesla – to namastíme – zvládli doběhnout jako první a na startu jsme vycházeli jako předposlední hlídka. Tento přesun byl podle slov člena hlídky možná zbytečně vyhrocený, protože nám to v bodování tolik nepomohlo. Trasa se totiž nebodovala podle času stráveného na trati, ale podle doběhu do stanoveného limitu. I když jsme doběhli jako první – hodinu a půl před další skupinou, několik skupin po nás mělo z přesunu téměř stejný počet bodů. To jsme ovšem zjistili až při konečných výsledcích. Dalším problémem byl na stanovištích velmi krátký čas na vyplňování hlášení. Stávalo se nám, že jsme nestíhali tyto

dokumenty vyplnit před limitem. Celá soutěž probíhala v anglickém a italském jazyce, proto měli italští kolegové trochu výhodu. Je lepší vyplňovat hlášení v rodném jazyce než v angličtině. Hodně se nám líbil přejezd přes jezero za pomoci kladky. Zbytečně jsme si zkazili například přepad objektu z nepozornosti. Naopak silní jsme při poznávání zahraniční techniky, protože jsme si ji trénovali při cestě do Itálie na přenosném počítači nebo při první pomoci a manipulaci s IED.

Po ukončení samotné soutěže šli účastníci závodu na společnou večeři. V neděli ráno proběhla v kostele mše se vzpomínkou na mrtvé italské vojáky v Afghánistánu a poté slavnostní pochod a vyhlášení výsledků. Univerzita obrany získala 2. místo mezi vojenskými školami a obhájila 12. celkové místo z loňského roku. Domů si hlídka přivezla stříbrný pohár a spoustu nových zkušeností, které uplatní při výcviku ve skupině Commandos.

Text a foto: prap. Petr Matouš

Přebor AČR ve sportovním lezení

Ve dnech 22. a 23. dubna 2010 se uskutečnil tradiční, již 14. ročník přeboru Armády České republiky ve sportovním lezení. Přebor zahájil zástupce rektora plk. Josef Trojan, který zmínil historii tohoto závodu a popřál závodníkům-horolezcům mnoho úspěchů a šťastných návratů ze všech jejich cest, lezeckých i životních.

Organizátoři z Centra tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany v Brně, vedoucí instruktoři vojenského lezení v AČR mjr. David Ullrich a pplk. František Vaněček připravili náročné kvalifikační, semifinálové a finálové cesty. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – muži a ženy a celkem se přeborů zúčastnilo 36 závodníků. Obtížnost kvalifikačních cest pro ženy se pohybovala kolem stupně 6a, pro muže 6b, semifinálové cesty pro ženy kolem 6b, pro muže 6c a finálové cesty pro ženy kolem klasifikace 7a, pro muže 7c.

Nejllepšího výsledku v kategorii mužů dosáhl rotmistr Jan Čeřovský z Vojenského útvaru 6900 z Hradce Králové, který svým výkonem potvrdil a obhájil loňské vítězství a stal se přeborníkem AČR ve sportovním lezení v této kategorii. Zejména ve finálové cestě nedal soupeřům šanci, a i když již dávno dosáhl posledního vytyčeného chytu dané cesty, přidal snad pro svou radost a potěšení a pro pobavení všech přítomných malou exhibici ve stropní části stěny. V příštím roce pro něho organizátoři pravděpodobně zajistí zdatného soupeře nebo batoh na záda v rámci soutěže.

V dramatickém finále žen zvítězila o dva chyty v těžké převislé cestě nadpraporčice Petra Kvapilová z Univerzity obrany Brno a stala se tak přebornicí AČR ve sportovním lezení v kategorii žen. Svým vítězstvím tak potvrdila, že nejlepší lezkyně zatím stále „vyrůstají“ na půdě Univerzity obrany v Brně.

Na závěr přeboru byly předány poháry, diplomy a hodnotné ceny a odstartována letní horolezecká sezóna. Vzhledem k tomu, že zájem o vojenské lezení a přebory ve sportovním lezení značně roste, plánují výše zmiňovaní organizátoři z Centra tělesné výchovy a sportu inovaci průběhu přeborů – obohacení o videoprojekci z vlastních horolezeckých aktivit zúčastněných a odborný seminář zaměřený na vybranou problematiku vojenského lezení.

Výsledky:

Kategorie ženy:

1. místo nprap. Petra Kvapilová
UO Brno – FEM
2. místo prap. Hana Klimplová
UO Brno – FVZ
3. místo prap. Kristýna Petečuková
UO Brno – FEM

Kategorie muži:

1. místo rtm. Jan Čeřovský
VÚ 6900 Hradec Králové
2. místo pprap. Michal Rek
UO Brno – FVT
3. místo rtm. Vlastislav Hrkal
VÚ 3180 Chotyně

**Text: mjr. Ing. Mgr. David Ullrich
Foto: prap. Martin Přemyslovský**

Kurz vojenského lezení

V druhé polovině května uspořádalo Centrum tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany Kurz vojenského lezení na „cvičných skalách“ Horské služby v Malé Morávce a na skalách Velký Rabštejn nedaleko Šumperka.

Kurz byl určen pro příslušníky Armády České republiky a zúčastnili se ho i studenti Univerzity obrany, kteří mají zájem prohloubit a zdokonalit svoje znalosti a dovednosti z oblasti speciální tělesné přípravy.

Výcvik probíhal pod vedením majora Ing. Mgr. Davida Ullricha a podplukovníka Mgr. Františka Vaněčka z CTVS. Účastníci byli rozděleni do pětičlenných skupin, ve kterých měli týmově řešit modelové krizové situace ve skalnatém a kopcovitém terénu. V rámci daných úkolů se učili např. zásadní postupy záchrany osob. V takových situacích bylo samozřejmě vždy prvním a nejdůležitějším bodem poskytnout první pomoc.

Díky absolvovanému kurzu a přezkoušení získali někteří studenti licenci Instruktorů pro vojenské lezení nebo Instruktorů výcviku na trenažeru Jakub. Pro každého studenta-velitele, který „titul instruktor“ dosáhl, je to velké plus.

Do budoucna se připravuje ve spolupráci s útvaru AČR (Prostějov, Chrudim, Žatec), servisním pracovištěm CASRI, odborníky z Katedry řízení lidských zdrojů Fakulty ekonomiky a managementu a Fakultou vojenského zdravotnictví Univerzity obrany Kurz zvládnání extrémních situací, který bude určen nejen pro vybrané studenty naší školy.

**Text: pprap. Jiřina Polcrová
Foto: mjr. David Ullrich**

Univerzita obrany získala potřetí pohár Velvyslanectví USA

Ve dnech 23. a 24. dubna 2010 se po roce opět konal na střelnici Asociace víceúčelových organizací v Chebu (Myslivna) další, a to 21. ročník mezinárodní střelecké soutěže „FREE CONTEST 2010“. Jako obvykle nemohla na něm chybět tříčlenná družstva Univerzity obrany.

Univerzitu obrany v této střelecké soutěži reprezentovali kapitán Ing. Zdeněk Hlávka, podpraporčík Vladimír Zralý, Ing. Vladimír Černý, nadpraporčíce Bc. Kateřina Lustigová, podpraporčíce Jana Hroníková, podpraporčíce Lucie Bijoková, podpraporčík Jakub Štěrba, podpraporčík Jakub Valtr a Ing. Miroslav Kulíni.

Soutěžilo se ve střelbě z pistole (ve stoje, na 25 metrů, na mezinárodní pistolový terč) a samopalů (ve stoje, na 100 metrů, terč – nekrytá ležící figura s kruhy). Družstvo mělo pro střelbu z každé zbraně k dispozici 3 x 13 nábojů, dalekohled a 10 minut času. Do soutěže se započítalo 10 nejlepších zásahů jednotlivců z každé zbraně.

Oproti minulým ročníkům nám letos vyšlo nádherné slunečné počasí a tak jsme se už nemohli dočkat soutěžního klání. Po úvodní, celkem vydařené střelbě z pistole, následovala střelba ze samopalů, ve které se nám zrovna nezadařilo, proto jsme si už velké šance na umístění nedělali.

Na vyhodnocení, které proběhlo opět v prostorách INGO Casina ve Františkových

Lázních, jsme proto přijžděli se smíšenými pocity. Hned v první části proběhlo vyhlášení výsledků žen a k naší velké radosti v něm nadpraporčíce Kateřina Lustigová získala 2. místo ve střelbě z obou zbraní a poté i první místo jako nejlepší střelkyně žen armády. Tím zopakovala loňské vítězství a získala putovní pohár Velvyslanectví USA. Naše nadšení, že jej povežeme zpět do Brna, neznalo mezí.

Za zmínku stojí ještě umístění a získání diplomu za celkové 10. místo nadpraporčíce Kateřiny Lustigové, 9. místo kapitána Zdeňka

Hlávky v jednotlivcích, 6. místo našeho ženského družstva v celkovém pořadí žen a 10. místo našeho prvního mužského družstva mezi armádami. A tak jsme odjžděli překvapeni, ale i velice spokojeni, že nakonec vše dopadlo nad naše očekávání, a my jsme opět úspěšně reprezentovali Univerzitu obrany nejenom v rámci Armády České republiky, ale i mezi zahraničními armádami.

Text: pprap. Vladimír Zralý
Foto: Miroslav Kulíni

Podvodní ragbisté vybojovali medaili

Poslední týden v květnu se české reprezentační družstvo podvodního ragby zúčastnilo 9. mistrovství Evropy, které se konalo v italské Florencii.

Po ne úplně přesvědčivých výsledcích v základní skupině, kde hrálo s Rakouskem 5:1, Dánskem 1:2, Norskem 0:14, Německem 0:3, Itálií 1:1 a Švýcarskem 11:0, se mužstvo nakonec sešlo.

Probojovalo se do semifinále a v drama-

tickém zápase o třetí místo vybojovalo nad Dánskem, (po bezgólovém prodloužení, na penalty 2:1) historicky první medaili pro Českou republiku. Členem úspěšné reprezentační výpravy byl i příslušník Univerzity obrany, vedoucí brněnského oddílu podvodního ragby, kapitán Jiří Pečinka z Katedry letecké a raketové techniky Fakulty vojenských technologií.

Brněnským oddílem za jeho téměř patnáctiletou historii prošla celá řada bývalých i současných příslušníků Univerzity obrany. V letech 2008 a 2009 se během svých studijních pobytů účastnili tréninků i francouzští kadeti

z École de l'Air, kteří při hře pod vodou zúročili své zkušenosti z klasického ragby.

Doufejme, že na mistrovství světa, které se bude konat v roce 2012 v Kolumbii, budou čeští podvodní ragbisté neméně úspěšní a že mezi nimi bude více členů brněnského oddílu a Univerzity obrany.

Výsledné pořadí

muži:

1. Německo
2. Norsko
3. Česká republika
4. Dánsko
5. Itálie
6. Rakousko
7. Švýcarsko

ženy:

1. Německo
2. Norsko
3. Itálie

Text a foto: kpt. Ing. Jiří Pečinka, Ph.D.

Univerzita obrany poprvé na Univerzitním Majálesu

Od 17. dubna do 2. května 2010 probíhala v rámci studentského festivalu Majáles výstava jednotlivých univerzit. Veškeré prezentace probíhaly v obchodní Galerii Vaňkovka.

Univerzita obrany se představila jako poslední první květnovou neděli. Přípravy celé akce proběhly v klidu. Počasí se nakonec také umoudřilo, a tak paprsky slunce prosvítaly skrz okna na jeviště, odkud celý program moderoval a komentoval Pavel Pazdera z oddělení vnějších vztahů.

Poblíž jeviště byl připraven improvizovaný stánek, ve kterém poskytovali dva studenti naši univerzity veškeré informace kolemjdoucím i uchazečům o studium.

První se představil Amatérský divadelní soubor, působící při Klubu Univerzity obrany, TAK JO, který pobavil diváky originální hrou s názvem „Ona a on včera, dnes a zítra“. Tato hra byla určena především pro dospělé, ačkoli se tento soubor zaměřuje především pro dětské diváky.

Na své si přišli i milovníci latinsko-amerických tanců. Italskou sambu, kubánskou rumbu, pasodoble a cha-chu zatančil mladý, krásný pár ve složení Jan Čáslavský (student Univerzity obrany) a Viola Štátná (studentka Masarykovy univerzity) z Tanečního klubu AKADEMIK. Jejich vystoupení doprovázel odborným slovem vedoucí tanečního klubu Jozef Rosypka.

Soubor AYA FATEN DANCE GROUP, který působí při Klubu UO první rok, vystoupil s ukázkami orientálních tanců. Nejprve předvedli indický tanec. Poté vystoupila tanečnice s uměleckým jménem Aya Faten. Nakonec mohli diváci vidět tradiční tuniský folklorní tanec se džbány. Spolu s tanečnicemi vlnících se v rytmu orientální hudby mohli návštěvníci spatřit i tuniského tanečníka Nourddine Chtara, který je nejenom maskotem souboru, ale také jeho velkým trumfem.

V prezentačním dni Univerzity obrany samozřejmě nemohly chybět ani typicky vojenské ukázky. O ty se postarali studenti ze sportovního klubu MUSADO MCS pod vedením Mgr. Tomáše Novohradského. Jejich čtyři akční ukázky boje zblízka si tedy zasloužily bouřlivý potlesk diváků. Příslušníci Armády České republiky tak dokázali svoji profesionalitu.

Nakonec mohli návštěvníci vidět hodinový koncert folklorního souboru JÁNOŠÍČEK. Jelikož tento soubor zpracovává v bohatých tanečních choreografiích temperamentní slovenský folklor, předvedl tance a zpěvy z oblasti Myjavy, Liptova a Těrchové. Svým vystoupením strh početné publikum a sklídl velký aplaus.

Celý zábavný program Univerzity obrany v rámci Univerzitního Majálesu proběhl velmi pozitivně a všichni přítomní si odnesli nezapomenutelný zážitek.

**Text: pprap. Jiřina Polcrová
Foto: Dr. Pavel Pazdera**

Ocenění za reprezentaci UO

V úterý 8. června 2010, při ranním nástupu celého školního praporu Univerzity obrany, bylo oceněno šest studentů za vynikající reprezentaci naší školy na veřejnosti.

Studenti skupiny Commandos, podpraporčíci Petr Homola a Daniel Brušík, praporčíci Milan Mach, Tomáš Podlužanský a Petr Matouš, při nedávné soutěži v italské Lombardii obsadili ve velké konkurenci krásné druhé místo. Více informací o této soutěži naleznete na stránkách: http://www.vojenskaskola.cz/skola/uo/verejnost_media/Stranky/20100602.aspx

Nadpraporčice Bc. Kateřina Lustigová prokázala pevnou ruku a dobrou mušku při

střelecké soutěži. Zvítězila v ženské kategorii na XXXVI. ročníku mezinárodní střelecké soutěže „Pohár osvobození – Liberty Cup 2010“ pořádaný 15. května 2010 ve Vyškově, čímž obhájila loňské prvenství. Více o jejím úspěchu je na stránkách: http://edit.vojenskaskola.cz/skola/uo/verejnost_media/Stranky/20100520.aspx

Všichni jmenovaní obdrželi písemnou pochvalu rektora Univerzity obrany a finanční odměnu.

**Text: plk. Ing. Jaroslav Průcha
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Založeno sdružení uživatelů MATLAB® na FVT

Dne 12. dubna 2010 bylo na Fakultě vojenských technologií založeno sdružení uživatelů systému MATLAB s názvem UDeMAG (University of Defence MATLAB Group). Hlavní cíle sdružení lze shrnout takto:

- spolupráce uživatelů různých odborností při řešení projektů a publikační činnosti,
- vzájemná informovanost o svých aktivitách,
- další možné aktivity (školení, přednášky) podle zájmu a potřeby.

Členství v UDeMAG je dobrovolné. Hlavním motivem je vzájemná spolupráce, příp. tvorba expertních skupin a tím podpora vědeckov-zkumné činnosti na Fakultě vojenských technologií. Software MATLAB je na Univerzitě obrany zakoupen ve formě školní multilicence a je určen pro zpracování signálů, práci se systémy libovolného druhu, měření, programování apod. Sdružením znalostí lze podstatně zefektivnit práci na odborných tématech a podpořit příp. výukové aktivity v tomto směru.

Sdružení UDeMAG je spravováno na K-217. Další informace o podmínkách členství naleznete na <http://user.unob.cz/zaplatilek/MATLAB.htm>.

Poznámka:

MATLAB® je registrovanou ochrannou známkou společnosti The MathWorks™, Inc.

Bližší informace: doc. Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D., Ing. Bohuslav Doňar, CSc., K-217

Móda a její proměny

Král Bedřich Veliký vytvořil v 18. století z Pruska vojenskou velmoc. Zastával názor, že nejlepším diplomatickým argumentem je stotisícová armáda. V 18. století armády dosahovaly počtu pouze několika desítek tisíc a názoru Bedřicha Velikého se dalo těžko oponovat. Rakouská císařovna Marie Terezie tak ve dvou válkách s Pruskem málem přišla o říši. Nakonec přišla o nejprůmyslovější část své říše Horní Slezsko. Byla v situaci, kdy musela budovat armádu, tedy ji i vystrojit. Začala budovat textilní manufaktury a vojáky oblékla do nebarveného sukna šedobílé barvy. Šetřilo se látkou a uniformy byly proto upnuté. V žádném případě se nejednalo o rokokovou eleganci, jak se nám snaží namalovat historické filmy. Císařovna je i za vznikem textilní výroby v Brně. Zakládali ji textilní odborníci z tehdy nejrozvinutější části rakouské říše – z nynější Belgie. Bydleli v první kolonii dělnických domků na místě nynějšího hotelu Continental. Historie výroby textilu v Brně má hluboké kořeny a je pak zcela přirozené, že právě v Brně se koná mezinárodní veletrh módy a textilií Styl a mezinárodní veletrh obuvi a koženého zboží Kabo.

Od 24. do 26. srpna tak bude na brněnském výstavišti probíhat přes 30 módních přehlídek. Během tří dnů se na molech brněnského výstaviště vystřídají denní kontraktčně zaměřené přehlídky orientované na konkrétní branže. Vzhledem k tomu, že 60% českých žen má velikost 44, či větší, je každá třetí nespokojena s nabídkou oblečení a plavek v kamenných obchodech. Pouze 5% maloobchodníků má sortiment pro ženy velkých tvarů. Jedno z témat srpnového STYLU se týká nadměrné klasické módy, spodního prádla a plavek. Tak představí spodní prádlo nadměrných velikostí i

jedna z mála firem věnujících se této problematice soustavně – opavská Mona Classic. Společnost Beta představí pánská a dámská pyžama v pavilonu F a župany nadměrných velikostí z high tech materiálů firma Vestis. Před 15 lety byla nadměrná velikost košíčků podprsenek B, C. V roce 2011 se posune o pět tříd na velikost J. Během veletrhu se budou v pavilonu V denně konat kontraktční módní přehlídky zaměřené na nadměrnou módu. Na závěr přehlídek nadměrné módy bude navíc představena jedna inspirační kolekce mladých designérů v nadměrných velikostech. Studenti VOŠ a SUPŠ Brno vytvoří kolekci z materiálů firem ATOK s tématem „FEMME FATALE – Osudová žena“ pro inspiraci a využití nového designu v branži nadměrné módy. Svě kolekce v rámci přehlídek představí i účastníci soutěže návrhářů TOP STYL DESIGNER. Naposled se o tento titul utkalo ve finále sedm žen z ČR a ze Slovenska, z nichž nejvíce porotu zaujala Bronislava Brůčková s kolekcí SVETRYNK na téma pletenina. S Bronislavou Brůčkovou se setkáme znovu. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR již před rokem podpořilo šest malých českých firem vyrábějících oděvy v účasti na veletrhu STYL v tzv. Podnikatelském inkubátoru. V srpnu se budou opět prezentovat na společném stánku. Účast na veletrhu představuje pro firmy nejen marketingovou příležitost, ale především získání praktických obchodních zkušeností. V expozicích se v pavilonech představí kolem dvou desítek zemí a kolem tisícovky oděvních, obuvnických a kožedělných značek, které nabídnou nové kolekce na sezono jaro-léto 2011/12. Na veletrhu Kabo bude ústředním tématem Zdravá a nezávadná obuv ve formě přednášek pro maloobchodníky pořádaných v pavilonu P ve spolupráci s Českou obuvnickou asociací.

Dr. Vít Pospíšil

Knihovníci za totality

Následující text má připomenout, jak se za totality chovali knihovní inspektori a jak naproti tomu někteří knihovníci, a též, co jsem zažil coby knihovník ve věznicích na Borech.

Vězeňská knihovna na Borech

Když jsem se v letech 1967–1969 účastnil hnutí za demokratizaci a humanizaci socialismu a odporu proti sovětským okupantům, postihly mne „tři desítky“: Dne 10. prosince 1971 v 10hodinovém soudním líčení jsem byl odsouzen k 10měsíčnímu kriminálu za „hanobení“. A nastoupil jsem štreku věznic Brno – Bohunice, Olomouc, Pankrác s cílovou stanicí Bory u Plzně.

Tedy se tam měl jeden vyučený papírník postarat o řádné katalogy knih. Dosavadní byly pořízeny tak, že jeden neknihovnický knihy z regálů vytahoval a diktoval autory a názvy

druhému u psacího stroje. Zápisy pak zněly: Prajsová, Marije Majerová, Vítěslav Nezval „Mi nový život chceme na zemy...“

Měl jsem odborně pomáhat po práci – brigádnicky. Ihned jsem prosadil opisovat autora a název s knihou v písákově ruce a dále „po knihovnicku“, tj. příjmení, čárka, jméno a název knihy atd. „Odbrigádníčil“ jsem akorát dva dny po třech hodinách. Další den mne vyučený papírník přivítal smutně: „Máte jít za...“ Když jsem vstoupil, příslušný důstojník mi stroze a chladně řekl: „Okamžitě se odeberete na úsek! Odchod!“ aniž mi dovolil se zeptat: „Proč?“ Na to mi odpověděl onen vyučený papírník: „Máte politický paragraf!“

Ve věznicích však seděli nejen knihovníci, ale i knihy určené k likvidaci – na půdě.

Jiří Sedlák

Setkání právníků vysokých škol

Tradiční pracovní setkání právníků veřejných vysokých škol se tentokrát uskutečnilo ve dnech 25. a 26. května 2010 v Českých Budějovicích. Organizátorem, a velice pozorným hostitelem, již XXI. setkání byla Jihočeská univerzita. Přestože Univerzita obrany není veřejnou vysokou školou, zúčastňují se pravidelně těchto setkání i naši právníci, neboť právní úprava obsažená v zákoně o vysokých školách je v drtivé většině případů shodná pro veřejné i státní vysoké školy.

Byť jsou tato setkání pořádána na neformálním základě a možnosti podílet se na této činnosti nevyužívají všechny veřejné vysoké školy, přispívají setkání významnou měrou k řádnému fungování veřejných vysokých škol. Vytváří totiž prostor pro odborné diskuse o právních problémech souvisejících s vysokoškolskou problematikou a dávají příležitost vzájemně si vyměňovat zkušenosti z aplikace právních předpisů při zajišťování chodu té které veřejné vysoké školy.

Všechny účastníky setkání přivítal a ve stručnosti seznámil se strukturou a činností Jihočeské univerzity její rektor prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc. V následujícím pracovním jednání, které se první den jako obvykle protáhlo až do pozdních večerních hodin, pak byla věnována pozornost celé řadě otázek, jako např. podmínkám a průběhu přijímacího řízení, poplatkům spojených se studiem, zveřejňování závěrečných prací, novele zákona o vysokých školách nebo judikaturě Nejvyššího správního soudu, která se týká činnosti vysokých škol.

Kromě odborných záležitostí se účastníci setkání mohli také blíže seznámit s některými oblastmi činnosti Jihočeské univerzity. Organizátoři totiž pro ně připravili také komentované prohlídky dvou významných pracovišť této vysoké školy, a to Školního zemědělského podniku a nedávno otevřené Akademické knihovny.

Text a foto: Miloslav Havlín

Mezinárodní cvičení BŘEZINA 2010 na Univerzitě obrany

První den kurzu (pondělí 19. 4.) byl zaměřen na speciální tělesnou přípravu. V dopoledních hodinách si slovinští důstojníci adepti vyzkoušeli plavání v maskovacím oděvu, plavání s prostředky ABS – tedy s použitím ploutví, šnorchlu a potápěčských brýlí, lovení předmětů z pětimetrové hloubky, pomoc unavenému plavci a skoky do vody. Poté následovalo vojenské lezení na výcvikovém treňažeru Jakub. Šlo o lezení a jištění na umělé horolezecké stěně, slanění, lezení za pomoci balkónů, oken a improvizovaných chytů a stupů, jednolanové techniky – stoupání po laně a také šikmý traverz.

Další den (úterý 20. 4.) byl věnován topografické přípravě a speciální tělesné přípravě. Slovinští a čeští studenti absolvovali orientační závod smíšených česko-slovinských hlídek (tři čeští a tři slovinští studenti) v okolí Brněnské přehrady. Stavitel trati Ing. Jan Lidmila postavil poměrně náročnou trať s využitím místního členitého profilu. Orientační závod prověřil fyzické síly i psychickou odolnost soutěžících. Odpovědnost jednotlivců za výkon týmu vyburcovala všechny účastníky k velmi dobrým výkonům.

Odpoledne se na přehradě pokračovalo netradičním triatlonem. Dvojice z každého ze sedmi smíšených týmů absolvovala na lodích trasu napříč Brněnské přehradou (tam a zpět). Poté předala štafetu cyklistům, kteří po jednom absolvovali tříkilometrový úsek kolem přehrady a poté předali štafetu poslední dvojici z týmu, běžící dvoukilometrový úsek. Kromě hezkých sportovních výkonů nebyla při triatlonu nouze také o legrační zážitky. I když se některé osádky lodí „cvakly“ a v poměrně studené vodě musely loď dopravit ke břehu, všichni účastníci závodu, i ti postižení, to brali velice sportovně.

Ve středu dopoledne (21. 4.) absolvovali čeští studenti povinné střelby z pistole na střelnici Univerzity obrany ve Slatině. Mezitím slovinští studenti zdolávali překážky na bojové dráze ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina. Kolmá dvoumetrová stěna, rohatky, kládiny, visutá lávka, překonání vodní překážky několika způsoby, to vše slovinským studen-

tům nečinilo žádné problémy. V odpoledních hodinách absolvovaly týmy ALPHA a BRAVO pod velením velitelů průzkum, rekognoskaci, zaujetí, vybudování a zajištění prostorů rozmístění mimo boj. Součástí úkolu bylo zadání předpokládaného prostoru rozmístění nepřátelých jednotek (vždy opačný tým) na rozloze dvou čtverečních kilometrů. Po zaujetí a zajištění vlastních prostorů rozmístění vysílali velitelé obou týmů průzkum ke zjištění maxima údajů o „nepříteli“.

Čtvrtek (22. 4.) byl věnován dennímu hlídkování po stanovených osách; zvláště pro kolovou techniku a zvláště pro pásovou techniku. Cvičení-kurz byl dotován poměrně dostatečným počtem techniky – dvěma tanky T-72, třemi BVP-2, jedním LOV DINGO, dvěma UAŽy a dvěma nákladními vozidly T-815. V podvečerních čtvrtéčních hodinách účastníci cvičení využili přítomnosti roty aktivních záloh Krajského vojenského velitelství Zlín v prostoru (na srubovém táboře) a asi 1,5 hodiny plnili úkol zneprátené strany simulovanému kontrolnímu bodu OSN, na němž plnili úkol aktivní zálohy. Postupně byly rozehrávány situace od příchodu demonstrantů ke kontrolnímu bodu, přes slovní napadání příslušníků

Česko-slovinského cvičení BŘEZINA 2010, které probíhalo od 19. do 24. dubna v prostorách Univerzity obrany v Brně a ve vojenském výcvikovém prostoru Březina ve Vyškově, se účastnily tři desítky kadetů z Důstojnické školy v Mariboru. Českou stranu reprezentoval stejný počet studentů 2. ročníku studijních modulů velitel mechanizovaných a tankových jednotek a velitel průzkumných jednotek Fakulty ekonomiky a managementu.

kontrolního bodu a napadání klacky i hroudami až po nastřelení kontrolního bodu a útok na něj poměrně velkými silami „nepříteli“.

Noc ze čtvrtka na pátek (22. a 23. 4.) byla zaměřena na noční hlídkování na bojové (pásově) technice s napadením hlídky. Jeden z týmů vždy prováděl hlídkování, druhý sehrával roli Opposite Forces.

Páteční dopoledne (23. 4.) byl program postaven na řízení bojových vozidel. Čeští i slovinští studenti pod vedením zkušeného učitele podplukovníka Ing. Jaromíra Mareše, CSc., z Univerzity obrany měli možnost řídit veškerou přistavenou kolovou i pásovou techniku na řídicím cvičišti Vojenského výcvikového prostoru Březina. Poté slovinští studenti navštívili letecké muzeum ve Vyškově.

Poslední den pobytu (24. 4.) slovinských studentů na Univerzitě obrany byl věnován doplňkové části programu, v rámci níž navštívili jeskyni Výpustek v Moravském krasu. Lze předpokládat, že slova slovinských studentů i jejich velitelů určena organizátorům cvičení nebyla pouze zdvořilostně lichotivá. Program se líbil.

Text a foto: pplk. doc. Ing. Zdeněk Flasar, CSc.

Soutěžní křížovka o super triko!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 24. srpna 2010.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz
Dva výherce odměníme věcnou cenou.
Výherci z č. 6 jsou Jiřina Haroková a Alojz Flachbart.

Šance
pro dva čtenáře

Ptá se slečna na taneční zábavě svého společníka: Není vám trapné, že už se mnou dvě hodiny hovoříte o počasí?

	VAJEČNÝ POKRM ob.	1	DRUHÁ TRÁVA	VESPOD	INDICKÝ CHLĚB		ZNAČKA THULIA	JEHLA sloven.	2	MÍSTNOST NA LODI
KLADNÁ ELEK- TRODA		▼				SEDMÁ VELMOC			▼	
PODNIK V MIMONI						MLHA nář. KAPROVI- TÁ RYBA				
ZKALENÍ VODY PO PŘÍVALU ryb. zдроб.							LEBKA kníž. INIC. ZPĚV. SPALENĚHO			
LÁSKA angl.					INDIÁNI MALAJSKÁ DÝKA					
ELIŠKA dom.				ZAKRSLÝ STROM řidč. POMLUVA			PODPIS ANONYMA CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO			
ZNAČKA TITANU			KUS LEDU RUSKÉ SÍDLO				SPZ MOST ZDE			
SMĚNEČNÝ RUČITEL									NEJČISTŠÍ MOŠT	DOSLOV liter.
	ÚRAZ	SEKNUTÍ kníž. 3				NEPŘÍZVUČ- NÁ SLABIKA JEDNA angl.				
KIRGIZ- SKÉ SÍDLO					RYNA řidč. LETADLO kníž.					
CHARAK- TER				ST. VZTAŽ ZÁJMENO SPZ PRAHA			ŘÍMSKY 1001 DROBNÍ			
CITOS. PODIVU			KLEKÁNÍ RECKÉ PISMENO				ŠATNÍ ŠKŮDCE KOCOUR nář.			
USEKNOUTI zast.						MRAVO- KÁRCE SOLMIZ. SLABIKA				
4	▶									
LOVKYNĚ PEREL				JIHO- EVROPSKÁ KAPRADINA						ATUZ APE

Uvolnit kotvu!

Ing. František Gargulák

Narodil se 9. června 1889 v brněnských Husovicích. V roce 1909 absolvoval vyšší státní průmyslovou školu, oddělení strojnické a po roční praxi narukoval 6. října 1910 jako jednoroční dobrovolník k válečnému námořnictvu do Puly.

Námořní strojní školu v Pule absolvoval v roce 1911 a získal hodnost strojního ubytovatele, „četaře“. Poté se vrátil do civilu. Zpět do služby byl povolán v prosinci 1912, v době první balkánské války, kdy do června 1913 sloužil na pancéřovém křižníku Kaiser Karl VI. Po demobilizaci byl mladý Gargulák „spolu s dalšími Čechy z posádky křižníku vyšetřován již v civilu u c. k. posádkového soudu v Brně pro přečin proti válečné moci státu“, jak napsal později. Přečinem byly pravděpodobně některé projevy národního cítění, které byly námořníkům rakouských válečných lodí přísně zakázány.

Při mobilizaci (29. 7. 1914) narukoval Gargulák k válečnému námořnictvu do Puly a byl opět naloděn na křižník Kaiser Karl VI., kde sloužil během první světové války až do vzpoury v Boce. Ve službě byl pověřen dozorem při obsluze parních kotlů, strojů a strojních zařízení. Osvědčil se a 1. května 1916 získal hodnost štábního strojníka (Maschinenbetriebsleiter). V srpnu – podruhé od roku 1913 – byl nařčen z velezrady „pro rozšiřování Komenského a Maticních lístků“. Byl vyšetřován osm měsíců „bez výsledku, načež byl osvobo-

František Gargulák před rokem 1914. Sbírká paní Hany Kovaříkové

Pancéřový křižník Kaiser Karl VI. v roce 1910. Sbírká paní Jiřiny Veselé

zen vlajkovým válečným soudem loďním“. Nařčení souviselo s velkou sbírkou k jubileu Ústřední matice školské, která proběhla v roce 1916 mezi českými námořníky a s distribuce pohlednic vydávaných spolkem Komenský ve prospěch českých škol ve Vídni. Prodej „pohledních lístků“, spojený s podporou českých škol, byl v rakousko-uherském válečném loďstvu zakázán a snahy o národní samostatnost byly hodnoceny jako velezrada. Kromě národnostní křivdy poznal štábní strojník Gargulák také šikanu. „Vinou strojního přednosty Karla Schlittermana, který nenáviděl bývalé jednoroční dobrovolníky, byli jsme oproti kolegům z jiných lodí v povýšení zdržováni.“ Situace se vyhroutil a nevyřešil ji ani přímý rozkaz z vlajkové admirálské lodi Sankt Georg (1). Až „po úporných bojích a protestech proti takovému zacházení s námi ... dosáhli jsme toho, že bylo vydáno císařské nařízení ze dne 27. 1. 1918, kterým měli jsme býti povýšeni do důstojnického stavu.“

Toho se štábní strojník Gargulák nedočkal, protože v pátek 1. února 1918 vypukla vzpoura námořníků v Boce Kotoré. Začala v pravé poledne na pancéřovém křižníku Sankt Georg, admirálské lodi Křižníkové flotily. Jako první se k ní připojila loď Gäa, křižník Kaiser Karl VI., a poté i dalších 38 loďních jednotek, které kotvily v Boce. Mužstvo si na vzbouřených lodích zvolilo námořnické rady, ve kterých byla zastoupena každá z národností. Z posádky křižníku Kaiser Karl VI. (548 mužů) byli za Čechy vybráni Josef Děd a František Gargulák. Ten byl i v osmičlenné delegaci, která druhý den vzpoury jednala na křižníku Sankt Georg s admirálem Alexandrem Hansou. Vzpoura byla potlačena 3. února a následující den začalo zatýkání a vyšetřování. „Pro účast na vzpouře co jediný účastník v hodnosti štábního strojníka a co český agitátor“ byl zatčen také František Gargulák. Na řádný vojenský soud čekalo 383 námořníků v pevnostních vězeních v okolí

Kotoru. Gargulák byl nejprve vězněn v pevnosti San Marco, kde byly obzvláště těžké podmínky, „odtud transportován do Kordiči kasáren, potom na pevnost Kavač, v červenci do posádkové věznice, odtud na pevnost St. Giovanni v Kotoru a konečně 16. září počato s námi hlavní soudní přelíčení.“ Až 17. října téhož roku zprostil válečný soud obžaloby většinu mužů, vězněných od vzpoury v Boce. Gargulák byl spolu s dalšími námořníky transportován do Puly a „co politicky nespolehlivý“ zařazen k pracovnímu oddělu. Záhy obdržel dovolenou a den vzniku naší státní samostatnosti přivítal už v Brně. Vojenskou přísahu čs. republiky vykonal v listopadu 1918 na brněnském náměstí Svobody.

Ing. František Gargulák pracoval po válce jako strojní inženýr v První brněnské strojárně a později byl ředitelem Živnostenské pokračovací školy kovodělné v Brně. Byl aktivně činný v sokolské organizaci i v brněnské odbočce Čsl. obce bývalých námořníků a účastníku národního odboje na Jadranu, kde byl osm let předsedou. Okupace Československa v roce 1939 byla pro čestného a vlastenecky smýšlejícího muže výzvou k odporu. Zapojil se do národního odboje a 9. října 1941 byl zatčen. Nejprve byl internován ve sběrném vězeňském táboře na brněnské ulici Pod kaštaný a potom transportován do nacistického koncentračního tábora Osvětim, kde zemřel 20. května 1942. Po válce – v roce 1946 byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939 „in memoriam“. V témže roce byla po něm pojmenována jedna z ulic v jeho rodných Husovicích. Jméno ing. Františka Garguláka najdeme i ve skupině čestných hrobů brněnského Ústředního hřbitova. Na společném pomníku z leštěné černé žuly, který připomíná oběti protifašistického odboje.